ژړېدلي اوښکه

ناول

Ketabton.com

احمدالله مسلميار

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيژندپانه

احمدالله مسلمپار د صـــــــــــاحب نور زوی د دادمحمد لمسی په
۱۳۷۷ز کال کې د پکتيا ولايت د سيدکرم ولسوالۍ
په کوسين سيمه کې زيږېدلی نوموړی يو ښه او
خوش اخلاقه انسان دی
تل ورته د برېا دعا کوم .

سميع الله اتل
کابل
دلوه ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکه

په ژوند کې د خوښبوو تر څنګ کړاوونه هم شتون لري چې له ټولو انسانانو سره پېښیږي، خو دا چې زمونږ په ټولنه کې بدو دودونو ځاي نیولی نو زمونږ ټولنه د خوښبوو په نسبت له کړاوونه سره ډېره مخ ده چې له هغو بدو دودونو څخه یي یو هم د وَلور دود دی.

وَلور هغه نوم دی چې د ډېرو خلکو آرمانونه یي له خاورو سره یو کړي دي او زمونږ ځوانان یي مهاجرت ته اړ کړي دي.

زه هم له ډېر وخت نه راپه دې خوا په دې لټه کې وم چې د ټولنې ځیني بد دودونه انځور کړم تر څو په راتلونکي کې د داسې بدو دودونو مخه ونیول شي، ددې دودونو له منځه وړل د ټولنې د پرمختګ سبب کیږي.

زما دا ناول چې د « ژړېدلې اوښکه » تر نامه لاندې دی نو دا مې لومړی ناول دی، په دې ښه باوري یم چې په یاد ناول

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې به ستونزې ډېرې وي خو دا مې د بدلون لپاره یوه ښه موقع وه.
هیله لرم چې په لوستلو یې ستومانه نه شئ.

-احمدالله مسلميار
کابل
دلوه ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرمختګ

احمدالله مسلميار مې د لومړي ټولګي نه ملګری دی د يو بل
له خوی او خواصو سره ښه بلد يو نومړی ددې تر څنګ
چې يو ښه ليکوال دی يو ښه شاعر هم دی.

د شعر په برخه کې له نومړي سره ډېرې خوږې خاطرې
لرم چې د هغو خاطرو څخه يې يوه داسې ده چې کله به زه
او هغه د بازار لور ته تلو نو په لاره کې به يې په موټرونو
ليکل شوي شعرونه په خورا مينه لوستل خو د ليکلو توان يې
نه درلوده خو د وخت په تېرېدو يې باد ارمان هم پوره شو
چې دا بيت يې د نن سبا د شاعرۍ يو مثال دی :

" د ونې سپورې لاندې ناست ېمه خو ونه نشته"

" جامې مې شته خو په جامو کې مې لمنه نشته"

(c) ketabton.com: The Digital Library

نومورې د ښوونځي له دورې څخه د ادبیاتو له پوهنځي سره مینه درلوده او همدې مینې یې باد پوهنځي ته برېالی کړ .

د « ژړېدلې اوښکه » په ناول کې د ژوند بېلابېلې نیمګړتیاوې انځور شوې دي.

ښاغلي احمدالله مسلمیار ته د « ژړېدلې اوښکه » د ناول بشپړېدو مبارکي وایم او تر څنګ یې نومورې ته د لا بریاوو او پرمختګ دعا کوم.

-فضل الله ماموند

-کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

هره شپبه مې غوښتل لـه هغـه سـره واوسـم هغـه سـره ناستې به تل خوښې راکوله

د لومړي ټولګي نه سره ملګري وو خو ملګرتيا مو د اووم ټولګي نه راپدېخوا ډېره کلکه او قوي شوه . دهغه کور زموږ د کور نه څو کوڅې هخوا ؤ او کله به چې ښوونځي ته تله نو لومړی به زموږ کوڅې ته راتله او دواړه بـه يـو ځای ښوونځي ته سره تلو وروسته مو ملګرتيا داسې شوه چې خلکو به ګومان کاوه چې ګواکې دا دواړه سره ورونه دي. هغه له ما څخه يو کال کشر ؤ او له ډېرې مينې به يې راتـه د مشر کلمـه کارولـه هر مازديګر بـه ګډ د کرکټ مېدان ته د کرکټ لوبې لپاره تلو. فرهاد په کرکټ

کې هم ښه مهارت درلود او ډېر تيز بال به يې کاوه خو زه د کرکټ په لوبې دومره نه پوهېدم که څه هم زما د کرکټ لوبې سره مينه نه وه خو د فرهاد لپاره به تلم هغه بـه چې کلـه زمـا پـه وړانـدې بـال کـاوه نـو ډېر ورو تـوب بـه يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغورځاوه خو د نورو هلکانو ویکتې به یې داسې غورځولې لکه د بادي توپک ډز چې مرغۍ له ونې راوغورځوي . د اووم ټولګي مو ځو مباشتې تېرې شوې وې زه او فرهاد د ټولګي په دریمه څوکۍ کې ناست وو اول نمره مو د ټولګي مخې ته د تورې تختې سره ودرېده او غږ یې وکړ

هلکانو راتلوونکې شنبې ورځې ته د ښوونکي ورځ ده څه کوو لمانځو یې او که نه؟

که څوک یې لمانځي نو ګوتې دې پورته کړي.

زما په ګډون ټولو ټولګیوالو ګوتې پورته کړې او هوډ یې وکړ چې د ښوونکي ورځ به لمانځي.

فرهاد چې له ښه جرأت څخه برښمن ؤ ،له څوکۍ نه پاڅېد او څو سپینې پاڼې یې له ځان سره واخیستې او د پاڼو نه یې وړې،وړې ټوټې جوړې کړې او په هره ټوټه کې یې د خوراکي توکو او د کاسو (قابونو) نومونه یې ولیکل او د لمړي قطار د څوکۍ په مېز یې هغه د کاغذ ټوټې واچولې .

او د اول نمره نه یې پیل وکړ هر نفر به په نوبت ورتله او یوه یوه د کاغذ ټوټه به یې پورته کوله د پنځه نفرو نوبت خلاص شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د شیپږم نفر نوبت راورسېد چې هغه زه ؤم لاړم د فرهاد ترخنګ ودرېدم فرهاد هم ددې نه مخکې چې زه د کاغذ ټوټه راواخلم په موسکي حالت یې وویل یاالله خبر ! ما هم د کاغذ ټوټه راواخیسته چې خلاصه مې کړه په کې لیکل شوي وو " لس خوراکه کباب " ددې جملې په لیدلو مې زړه خواشینی شو لاړم په څوکۍ کې کېناستم او په دې فکر کې ډوب شوم چې د " لس خوراکه کبابو " روپۍ به له کوم ځای نه ترلاسه کوم ؟

زموږ د کورنۍ اقتصادي وضعه هم خرابه ده قرض هم چانه نشم کولی.

فرهاد مې د اوږو نه لاس راتاو کړ ویې بنوروولم راته

ؤ یې ویل

مشره ښنګه په سوچونو کې ډوب یې؟

د فرهاد دې عکس العمل سمدستت له خیالي نړۍ نه راوویستمه ځواب مې ورکړ

نه فرهاده کومه خبره نشته رښتیا تاته څه ووتل ؟

-هاها٠٠٠٠ دروغجنه ! ګورې چې ته په سوچو کې ډوب وې که ډوب نه وی نو ماته په پچه کې وتلي څیز

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به خبر وې ښه زه خبر درته وبه يې وايم ماته پنځه قابه ووتل د وريجو قابونه.

فرهاد بيا په اوږې لاس راکېښود راته يې وويل

مشره ګوره زړه نه زړه ته لاره ده ستا حالت ماته سم نه ښکاري ځواب راکړه چې د څه لپاره سوچې شوې رښتيا د "کبابو د روپو "په اړه خو به فکر نه کوې؟

په څېره مې د دروغو موسکا راوسته ورته ومې ويل ، نه فرهاده زه همداسې يم کله چې ځانته شم نو په فکرونو کې ډوبيږم.

-ښه مقصد چې د ښوونکي د ورځې په اړه فکر ونه کړې ورور دې درسره دی.

-نه فرهاده داسې کومه خبره نه ده.

شپږم ساعت مو د انګليسي مضمون درلوده او د انګليسي ښوونکي مو د صنف نګرانه هم وه ، د راتلو نه څو شيبې وروسته يې وويل

زده کوونکو د ښوونکي ورځې ته ټول راشئ هسې نه چې مخ مې تور کړئ نورو صنفونو ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابونه مو خلاص کړل د کتاب یوه موضوع مو ولوستله او د رخصتۍ زنګ ووهل شو کتاب مې بکسې ته واچو او د فرهاد سره ګډ د ښوونځي نه د کور په لور روان شوم خو د تېرو ورځو په توپير له هغه سره په لاره کې روان وم فرهاد زما له اوږو نه لاس راتاو کړ او راته يې وويل

مشره نن داسې راته ښکاري لکه يو ګونګی مې چې څنګ کې روان وي.

د فرهاد دغو خبرو ته مې لنډ،لنډ ځوابونه ورکړل لږې خبرې مې ورسره پیل کړې هغه د تحفې د جوړولو د دوکان پته رانه وغوښته وېل يې چې چيرته جوړيږي؟

ما هم هغه ته د هغه دوکان پته ورکړه مخې ته مې وکتل زموږ کوڅه راورسېده د فرهاد نه مې مخه واخيسته لاړم کور ته ننوتم خو خيال مې بدل ؤ تول خيال مې د د کبابو د پيرلو لپاره د روپو پيدا کول ؤ په دهلېز کې مې مور ناسته وه ، خو ما د نورو ورځو په شان خپلې مور ته سلام ډالی نه کړ مستقيماً ننوتم حجرې ته ، د ښوونځي جامې مې وويستې.

ويل مې چې لږه دمه به وکړم نو د توشکې په سر مې پښې وغزولې دقيقې نه وې وتې چې مور مې راغږ کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه زویه ! ډوډۍ ته راووځه ستا د خوښې خواړه مې پاښه کړي دي ،

که څه هم زما لوبیا ډېره خوښېده مور به مې هم زما لپاره ډېر وخت د هغې پخلی کاوه لاسونه مې ومینځل د دسترخوان ترڅنګ کېناستم خو خوراک مې د هغه تیرو ورځو په شان نه ؤ لوبیا رانه ډکه کاسه پاتې شوه مور مې راته وویل یاسینه ولې دې ډوډۍ بس کړه؟

ومې نه غوښتل چې خپل خفګان له خپلې مور سره شریک کړم بهانه مې ورته وکړه

مورې ! کله چې د ښوونځي نه راؤوتو نو ټولګیوال مې راته برګر واخیست موړ یم ځکه.

مور مې د لوبیا کاسه پورته کړه او ویې ویل ښه څه بېګاه ته به یې وخورې غرمه مې د خوب په بهانه په حجره کې په سوچونو او فکرونو تېره کړه.

ورځ تېره شوه ماښام شو یواځې یو ماښام د ښوونکي د ورځې ترمنځ وخت پاتې وو په انګړ کې د سوپې په سر کېناستم سترګې مې اسمان کې په یوه ستوري لړېدلې نیولې وې.

مور مې راؤوته غږ یې راباندې وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه زویه! مئین شوی خو به نه یې؟ څنګه ځان ته ناست یې ؟

په موسکي حالت مې ځواب ورکړ نه موري همداسې را ؤوتم

مور مې راته ووېل چې ډوډۍ ته بیا کوټې ته راځه هغه ننوته خو زه همداسې ناست ووم فکر ته مې محمد راغی . محمد زموږ د کوڅې په سر کې د خوراکې توکو پلورنځی درلود ځان سره مې ووېل چې له هغه نه به پور وکړم خوشحاله شوم، وېل مې چې د حل لاره مې پیدا کړه . لاړم کوټې ته ننوتم د ماسختن ډوډۍ هم تیاره وه پلار مې هم د کوټې په کونج کې هماغسې ناروغ پروت وو د فلج ناروغۍ له امله له یو ځای څخه بل ځای ته نشو تللی لاسونه مې پرېمنځل او خوراک مې شروع کړ

د خو خاپونو وروسته د ښوونکي یوه خبره رایاده شوه چې ویلي وو

(د پور د اخیستلو نه مخکې د هغه د بېرته ادا کولو فکر وکړئ)

ډوډۍ مې بس کړه په دې فکر کې شوم که چېرته له محمد نه پور وکړم نو بېرته به یې څنګه ورته رسوم ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته شوم لاسونه مې پریمنځل د پلار ترخنګ لکه ګونګ هلک کېناستم مور مې له پخلنځي څخه رانوته کوټې ته، په دسترخوان یې سترګې ولګېدې

کاسه د لوبیا څخه ډکه ورته ښکاره شوه بیا یې ماته مخ راواړوه او راته یې وویل

یاسینه زویه ! د غرمې خو دې برګر خوړلی ؤ او مور وې نو اوس دې ولې ډوډۍ ونه خوړه ناروغ خو به نه یې؟

-نه مورې !هسې موړغوندې یم ډوډۍ مې زړه ته نه کیږي.

د خوب کوټې ته لاړم ورسۍ مې خلاصه کړه پاس اسمان ته مې وکتل چې سپوږمۍ یوازې خو ستورې ډله،ډله ښکارېدل د سپوږمۍ یوازیتوب نورهم خواشینی کړم هغه مې له ځان سره تشبیه کړه د خوب په ځای کې ثملاستم له ډېرو منفي خبرو وروسته مې یوه مثبته خبره ذهن ته راغله هغه داسې وه

افف د لس خوراکه کبابو لپاره دومره خواشیني یې خلک د لکهاوو روپیو پوروړي وي په قصه کې یې نه وي.

دې خبرې مې لږ فکر ارامه کړ خو قسما قسم خبرې مې په ذهن کې تېرېدې وروسته مې د یوه ملګري خبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

رایاده شوه چې هغه به د بازار په منځ کې ډېره تکراروله هغه به داسې ډېر ویل

یاسینه ! که ټول بازار په یوه روپۍ شي خو یوه روپۍ درسره نه وي نو څه یې کوې؟

یو ساعت د ښي او چپ اړخ ته اوښتو وروسته ویده شوی وم

ویده وم یودم مې راباندې مورغږ وکړ خو ما ویل که خوب وینم په دویم غږ مې سترګې خلاصې کړې چې ومې کتل مور مې وه په لړزیدلې حالت یې راته وویل

پاڅه یاسینه ! په پلار دې د زړه حمله راغلې ژر شه د ګاونډي دروازه وټکوه او ورته ووایه چې په موټر کې مو تر روغتونه ورسوي سترګې مې ومښلې منډه مې کړل د دروازې په لور، په کوڅه کې د سپیو غوغا وه چې ومې کتل ډله سپې ولاړ دي د ګاونډي دروازې ته مې ورمنډه کړل سپیانو هم راپسې رامنډه کړل د سپیانو په لیدلو مې د خولې نه د ویرې غږ پورته شو یاد غږ دومره لوړ وو چې همغه ګاونډی مو پرې راویښ شو په کوم پسې چې زه له کوره راوتی ووم د باندې راووت په سپیو پسې یې کاڼي ګوزار کړې او وتختېدل او ماته یې وویل څه کوې یاسینه په دې نیمه شپه کې ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب مې ورکړ

تاپسې راغلم کاکا پلار مې ناروغ دی مور مې وېل ورشه ورته ووایه چې په موټر کې مو تر روغتونه ورسوي.

ددې خبرې په اورېدلو هغه لاړ د کور دروازه يې خلاصه کړه موټر يې راوویست په ګډه مو پلار موټر ته وخیژوه او روغتون ته لاړو

روغتون کې مو دوه شپې تېرې کړې دربمه شپه مو کور ته راوړه مور مې راته ووېل

لاړ شه یاسینه زوېه! په پخلنځي کې مې لوبیا ګرمه کړې هغه وخوره او ویده شه بې خوبه یې ته هم.

-خو مورې پلار جان به مې شپه څنګه تیروي ؟

-هېڅ خبره نشته زوېه زه ویښه یم که څه خبره وه راپاڅوم دې

ډوډی مې وخوړه د خوب کوټې ته لاړم څملاستم سهار چې راپاڅېدم لاړم د پلار خواته حالت يې ښه ؤ خو سیرون لا نیمایي پاتې وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار چای مې وخښنه د ښوونځي جامې مې په تن کړې ، په تمه وم چې فرهاد دروازه وټکوي ، ساعت ته مې وکتل د ښوونځي وخت ته مو لس دقيقې پاتې وې خو فرهاد لا راونه رسېد په فکر کې شوم چې هغه ولې رانغی لا تراوسه؟

وروسه پوی شوم چې رښتيا د ښوونکي ورځ کې مې غېرحاظري وکړه کيدی شي رانه خفه به وي.

بکسه مې شاته واچوله ښوونځي ته روان شوم کله چې ټولګي ته ننوتم ټولګيوالو ته مې سلام ډالی کړ

خو چا مې سلام ته وعليک ونه ویل په ځوکۍ کې چې کله کېناستم نو فرهاد له څوکۍ نه پاڅېد او په توره تخته يې وليکل

(بېغرته کس راغی)

ددې نه وروسته هغه د باندې ووت او تردرېم ساعته پورې رانغی په څلورم ساعت کې مې له ښوونکي نه د اوبو اجازه وغوښته او د ښوونځي انګړ ته ووتم په فرهاد مې سترګې ولږېدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټال کې غلی ناست ؤ او ورو ، ورو زنږېده ورغلم
تر څنګ يې ودرېدم
ترې ومې پوښتل فرهاده ولې خفه يې؟
ځواب يې راکړ
زه نه غواړم چې راتلوونکي کلونه له داسې چا سره تېر
کړم چې په ملګرتيا نه پوهېږي
-فرهاده داسې کومه خبره نه ده زما پلار ناروغ وو او
دوه شپې د خپل پلار سره په روغتون کې ووم
له ټال نه راښکته شو ويې ويل مشره اوس يې حالت
څنګه دی؟
- الحمدالله اوس ښه دی
-مشره ما وبښه ما د ټولو ټولګيوالو په مخکې ستا بې
عزتي وکړه
-نه فرهاده تاسې هم ملامت نه يئ ځکه چې خبر نه
وئ،
دواړه روان شوو ټولګي ته ننوتو هغه د ټولګي مخې ته
ودرېد ويې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلکانو د یاسین پلار ناروغ ؤ،هغه هم ورسره تللی وه نو ځکه د ښوونکي ورځ کې رانغی، ټولو ملګرو په پوه غږ راغږ کړ

یاسینه الله دي پلار جان ته شفا عاجله ورکړي ، آمین مې ووېل مننه مي ترې وکړه میاشتي تېرې شوې او د پای ازموېني مو راورسېدې د څلورو مضمونونو

ازموېني مې په ښه توګه تېرې شوې غرمه وه چې کورته راغلم ډوډی مې وخوړه

له هغه وروسته مې د مهالوېش پانه راواخیسته په مهالوېش کې مو پنځمه ازموېنه د انګلیسي مضمون وه کتاب مې راواخیست فقط سترګې مې ورته غړولې نور مې لوستی نه شو شپه تېره شوه ازموېني ته ناهیلی روان شوم په داسې حال کې چې فرهاد هم هغه ورځ راسره نه وو ټولګي ته په ننوتو هغه راغږ کړ

سلام یاسینه څنګه یې ؟ درس دې وېلی؟

-هو لږ ، لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا شو ويې وېل دروغجنه ، یو کار وکړه د ازموېنې
په صحنه کې زما لور ته ګوره چې نقل درکړم دا
ښوونکې خلک ډېر بې پاېلو کوي

- سمه ده فرهاده الله دې پخېر تېر کړي.

ښوونکې راغله کتابونه مو ورته تسلیم کړل ازموېنه یې
شروع کړه کله چې د حل وخت راغی نو زه د فرهاد
پارچې ته ورنږدې شوم بو دم د ښوونکې سترګې په ما
ولږېدې راغله پاڼه یې رانه واخیسته او په سور قلم یې
نښاني کړه

د ټولګې نه یې په بدو الفاظو بهر کړم د ښوونځې نه د
مرګ په لټه راؤوتم

په مخ مې اوښکې راجارې شوې ما هم خپله تنده پرې
ماته کړه

د ښوونځې سره تم نه شوم مستقیماً کور ته لاړم کله چې
کور ته ننوتم په انګړ کې مې مور مخې ته راغله ویې
وېل یاسینه زویه سترګې دې ولې سرې دي؟

-هسې مورې سترګو کې مې څه شی لوېدلې وو ما هم
ومښلې ځکه به سرې شوې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

-ښه نور يې ونه مښې خرابيږي

-سمه ده مورې

لاړم کوټې ته ننوتم په مهالوېش مې سترګې ولږېدې له ډېرې غوصې له امله مې د مهالوېش پاڼه څيرې کړه

دروازه وټکېده ورغلم چې ومې کتل فرهاد ؤ لاس نه يې ونيولم او د ونې سيورې ته يې کېنولم ورته ومې وېل فرهاده د ښوونځي کيسې به نه راته کوې

ويې وېل

نه مشره زه هم ځکه راغلم چې تشويش ونکړې انشاءالله چې مرسته کوي

-سمه ده فرهاده تشويش نه کوم

-ښه مشره زه هم ځم چې پلار مې غوصه کيږي ناوخته دی

-مخې ته دې ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فرهاد خبرو لږ،لږ وړتیا راوبښله راتلوونکو ازموېنو ته مې په خورا مینه درس ولوسته ازموېنې بښې تېرې شوې پوازې د انګلیسي ازموېنې ته خواشینی ووم

ورځې تېرېدې هوا هم ورځ تر بلې په یخېدو وه د مور ترخنګ ناست ووم د ماسختن ډوډی مو خوړله پلار مې له مور څخه وپوښتل اسمان وریځ دی که شین؟

مور مې ځواب ورکړ اسمان وریځ دی کېدی شي واوره ؤاوري

شپه تېره شوه سهار مې مور راباندې غږ وکړ

یاسینه زویه پاځېږه دومره واوره شوې چې مه کوه پوښتنه

لاړ شه هغه ګاونډي ته ووایه چې زموږ له بامه هم واوره پاکه کړي

له ځابه پاځېدم لمړی ورسی ته لاړم انګړ مې وکوت چې ټول په سپینه جامه پوښلی ؤ د ژمي جامې مې په تن کړې د باندې د وتو هوډ مې وکړ د وتلو نه مخکې دروازه وټکېده چې ومې کتل فرهاد ؤ د واورې په وریدو خوښ ښکارېده ترې ومې پوښتل څه کوې دومره وختي او په دې سړه هوا کې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړی یې د واورې په غونډاري وویشتلم بیا یې ځواب راکړ

راغلم تر څو واوره ویشتل وکړو

-عجیبه هلک یې دې یخ ته ګوره هاهاها......

-نه مشره تېوکه مې وکړه راغلم چې لاړ شو ښوونځي ته د ازموېنو نتایج مو اعلانیږي

دې خبرې مې د واورې خوښي راالنده کړه ښوونځي ته لاړو ښوونکي مو راغله د پارچو د وېش لپاره

غږ یې وکړ

فرهاد اول نمره زده کوونکو لاسونه ورته وټکوئ

څو هلکانو ته خپلې پارچې ورسېدې خو زما نوم لا نه وه رارسیدلی څو شیبې وروسته ښوونکي غږ وکړ

یاسین

ما ګوته پورته کړه ویې ویل په ژمي کې د انګلیسي کورس کې ځان شامل کړه دا واخله مشروط یې ......

پانه مې په ناهیلی ترې راواخیسته فرهاد مې خواته راغی مشره خفه کېږه مه مشروط یې ناکام خو نه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

-خو فرهاده د مشروطۍ ازموېنه کې به څه کوم؟

-اسانه ده دا ښوونکي ماته معلوم دي

-هغه څنګه ؟

-نور نو پوښتنې ته اړتیا نشته ته تشویش مه کوه

لاړم کور ته مور مې په لاس کې د پایلو پاڼه ولیده ویې پوښتل دا د څه پاڼه ده ؟

-مورې دا اطلاعنامه ده د ښوونځي د نتیاېجو پاڼه

-ښه خووم شوې زوېه؟

که څه هم مور مې سواد نه درلود نو ما هم دروغ ورته ووېل

مورې څلورمه شمېره بریالی شوم

په تنده یې ښکل کړم ویې وېل

افرین بچېه! ته دې د مور وېاړ یې....

ورځې تېرې شوې فرهاد مې د دوکان مخې ته ولید ترې ومې پوښتل فرهاده زما د مشروطۍ ازموېنه سبا ده څه وکړم ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چې دا ټولګی به بیا له سره وایم که څنګه؟

-نه مشره زه له ښوونکي سره غږېدلی یم سبا فقط ځان حاظر کړه نور بریالی یې.

شپه تېره شوه سهار ښوونځي ته لاړم ښوونکي مې نوم د بریالیو لست کې شامل کړ او په دې توګه مې اووم ټولګی پای ته ورسېد.

کال تېر شو د نهم ټولګي پیلېدو ته په تمه وم ژمی وو هوا هم ډېره سړه وه مور مې بخارۍ ته لرګي راوړل بخارۍ کې یې اور بل کړ راغله زما ترڅنګ کېناسته او راته ویې ویل

یاسینه زوېه په کور کې ټوازي پنځه زره افغانۍ پاتې دي او سبا دې پلار هم ډاکتر ته بیایو هغه هم کېدی شي هلته مصرف شي نو که تا هم کوم کار ځان ته پیدا وی نو ډېره به ښه وه

ورته ومې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورې نو زه به کوم کار ترسره کړم ماته خو کوم کار زده هم نه دی؟

مور مې لاړه له دهلېز نه يې له ځان سره د بوټانو بورس او رنګ راوړل او ماته يې ووېل

زوېه! ماته ځير شه چې زه ستا بوټان څنګه رنګوم

خبرې مې ورپرې کړه

مورې بوټان خو رنګولی شم

-نو بيا مه واېه چې زما کوم کار نه دی زده

-ښه سمده مورې زه څم سر له نن نه دا کار شروع کوم

-کېنه زوېه سر له سبا به دا کار شروع کړې

ورځ تېره شوه ماسختن مې د بوټانو د رنګ توکي په خالته کې واچول او په مېخ کې مې راځوړند کړل

سهار چې له خوبه راپاڅېدم لاړم اودس مې وکړ لمونځ مې وکړ مور مې چای راواخيست چای مو وڅکه د ګاونډي په موټر کې روغتون ته لاړو پلار او مور مې روغتون ته ننوتل زه د بازار په لور روان شوم هلته په ګرځېدلو ستړی شوم لاړم د يو دوکان ترخنګ مې ډېره ووهله په دوکان کې په لوړ غږ دغه سندره چالانه وه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غريبي ده ، غريبي ده

له غم ډکه زنده ګي ده ....

دې سندرې مې په مخ مړې ، مړې اوښکې راروانې کړې

له سترګو مې اوښکې جارې وې ناڅاپه مې پو سړی څنګ ته راغی بوټان یې له پښنو راوباسل او ماته یې راکړل ویې ویل

ګله دا بوټان رنګ کړه، بوټان مې راواخیستل بوټان تک تور رنګ شوي وو پاک ستره وو ورته ومې ویل

کاکا بوټان خو دې رنګ دي نو بیا یې ولې رنګوې ؟

سړي ټینګار وکړ چې ته زما بوټان رنګ کړه بیا یې درته وایم

بوټان مې رنګ کړل سړي هم په پښنو کړل له جیبه یې لس افغانۍ راوویستې ماته یې راکړې

ویې ویل

که چېرته مې پیسي بې له دې چې ته مې بوټان رنګ کړې درکړې وی نو ته به بیا په مفته پیسو اموخته شوی وی او کېدی شي چې سوال ته دې مخه کړې وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ځکه مې دا کار ؤ نه کړ الله پامان

سړی روان شو زما دعاګانې ورپسې شوې لس ګون مې په جېب کې واچو او د هغه خبرې مې زړه ته وسپارلې پاڅېدم د سړک په غاړه روان شوم پودم پو دوکاندار راباندې غږ کړ

هلکه راشه دا بوټان خو مې رنګ کړه لاړم بوټان مې ورته رنګ کړل پیسې یې راکړې روان شوم د لمر سترګه ورو، ورو غړونو پټوله کېناستم له جېب نه مې روپۍ راؤویستې ومې شمېرلې پو نیم سل روپۍ وې د پلار لپاره مې په لړو روپو مڼې راواخیستې کور ته روان شوم کور ته په ننوتو مې مور ته سلام ډالۍ کړ خو ځواب یې رانکړ بیا مې ووېل

سلام مورې

ویې وېل

وعلیکم زوېه لاړ شه دې بلې کوټې کې مې بخارۍ کې اور اچولی

-ولې هغې کوټه کې مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

-زوبه هلته دي پلار ویده دی ما وېل زموږ په خبرو راویښ نه شي

لاړم د بخارۍ ترڅنګ مې ځان ګرم کړ مور مې هم راغله راسره کېناسته خو د مور ژبه مې د نورو ورځو په توپیر ګونګه ښکارېده سترګې یې هم د انار د اوبو په شان سرې وې ترې ومې پوښتل ولې خواشینې یې موري څه خبره ده ؟

-زوېه سترې یم خواشینې نه یم

-ښه مورې ډاکټرانو څه وېل پلار مې اوس ښه دی؟

مور مې په دې ځواب کې ځنډ وکړ

بیا مې ورته ووېل مورې ډاکټرانو څه وېل؟

- وېل یې چې اوس ښه دی

- مورې هغه منې مې پلار جان ته راوړې دې چې راپاڅېد ور یې کړه چې ویې خوري

مور مې ترڅنګ ناسته وه خو ما وېل که له ځان سره غږېږم پاڅېدم بلې کوټې ته روان شوم چې د پلار حالت مې وګورم مور مې راغږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چېرته ځې زوېه؟

- ځم پلارجان مې ګورم

-زوېه هغه اوس ویده شو

بېرته کېناستم څو شېبې وروسته دروازه وټکېده روان شوم چې دروازه خلاصه کړم

مور مې راغږ کړ

زوېه زه یې خلاصوم

په شک کې ولوېدم چې نن ولې هر څه بدل ښکاري مور مې راته ووېل

ته راونوځې د ګاونډ ښځې راغلي

-نو مورې هغه په دې شپه کې څه کوي ؟

مور مې زما پوښتنه بې ځوابه پرېښوده ووتله دروازه یې خلاصه کړه د ګاونډ د ښځو په را ننوتو په انګړ کې وير شروع شو منده مې کړل د پلار څنګ ته لاړم د پلار د مخ نه مې څادر پورته کړ چې ومې کتل زنه يې په سپينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوټه ټرل شوې ده مور ته مې ورمنده کړل په لوړ غږ مې وویل

موري دا هر څه دروغ دي مورې ، مورې ،مورې.......

مور مې په انګړ کې غورځېدلې پرته وه د ګاونډ ښځو يې په سر لمده ټوټه هخوا دېخوا کوله د کلي خلک راغلل خو زما په لېدو به يې په ژړا شروع وکړه شپه مې په ژړا تېره کړه جامې مې په اوښکو داسې لتې پتې وې لکه باران چې لمدې کړې وي شاوخوا يوه بجه وه د حجرې نه ېو سپين ګيري سړي غږ وکړ

چې مړی راباسو د جنازې وخت دی خو ما کټ داسې کلک نیولی ؤ لکه ماشوم چې د خپلې مور لمنه په کوچنيوالي کې نيولې وي

کوټې ته ځو تنه راننوتل د کټ ترخنګ راغلل د پورته کولو نه مخکې يې زه له کوټې نه وويستم بېرته مې کوټې ته منده کړل

کوټه کې مې ېوازې د پلار څادر تر سترګو شو انګړ ته ووتم ښځې په ژړا سر وې له کوره ووتم د جومات په

(c) ketabton.com: The Digital Library

لور مې منډه کړه تر پلارجان پورې ورسېدم د پلار له مخ نه مې کڅوړه لرې کړه

پلارجان،پلارجان نارې مې پرې وکړې خو غږ يې نه راته کاوه

ملا د جنازې لمونځ ورکړ خلکو مې پلارجان راواخيست او امبولانس موټر ته يې وخېژوه

زه يې هم ترخنګ کېناستم په لاره کې مې فقط مړې،مړې اوښکې د پلارجان په مخ توېولې هديره راورسېده خلکو مې پلارجان واخيست د کيندل شوي قبر خواته يې وېوړ.

زه هم ورښکته شوم خو خلکو د قبر خواته نه پرېښودلم هر چا مې مخه نيوله ېوازې مې ژړا له وسه پوره وه پلارجان يې په قبر کې ښکته کړ خلکو يې په سر خاورې وروارولې ملا دعا وکړه خلک روان شول خو زه تر ماښامه د پلار جان د قبر ترخنګ ناست ووم دا نارې مې وهلې پلاره ته نه يې مړ دا هر څه دروغ دي پلاره! پلاره! پلاررر......

ماښام کور ته راغلم په کوټه کې د ګاونډ ښځې ناستې وې او زما مور ته يې د ډاډ خبرې کولې زه هم د کور بلې کوټې ته ننوتم د هندارې مخ ته ودريدم سترګې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډيري ژړا له امله د د انګار په شان ښکاريدي له ځان سره په خبرو بوښت شوم خبري مې د ژړا د پیل سره بندي شوي د ژړا غږ ښځو واورېد ، ور خلاص شو ومي کتل ترور مي وه راغله په ټکري يې زما اوښکي وچي کړې او د مخکي وختونو کيسې يې راته شروع کړې خو زه همغسي په سلګو سر ووم ژړا مي نه ودرېده

ترور مي هم پودم زما په ليدو ژړا شروع کړه د ترور ليدلو مي د ژړا غږ نور هم لوړ کړ د بلي کوټي نه د ګاونډ ښځي راغلي او زموږ د ژړا د ختمولو هڅي يې کولي خو موږ دواړو همغسي په ژړا سر وو شيبې وروسته په کوټه داسي وير شروع شو چې د هر چا له سترګو به د اوښکو څپي راروانې وې يودم کوټي ته يوه ښځه راننوته غږ يې کړ

ژر راشئ د ياسين مور بې هوښه شوه د ښځو نه مخکې مې منډه کړل په مور مې سترګې ولږېدي غږونه مې پرې کول خو ځواب يې نه راکوه

ماما مې راغی زما مور يې موټر ته پورته کړه روغتون ته يې بوتوه زه هم موټر ته پورته شوم خو ماما مې له موټر څخه رابښکته کړم هغوئ لاړل روغتون ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دروازې مخې ته ناست ووم ژړل مې يودم مې چا په سر لاس راکېښود پورته مې وکتل فرهاد وو غاړه يې راکړه راته ويې ويل

مشره زه يم درسره ژاړه مه دا ژوند دی

خو د فرهاد خبرو راباندې هيڅ اثر ونه کړ هغه هم راسره ژړا شروع کړه

د فرهاد پلار مې څنګ ته راغی بشکل يې کړم ډاډ يې راکړ فرهاد ته يې وويل

زويه ته له ياسين سره نن شپه همدلته پاتې شه هغه لاړ او فرهاد مې په څنګ کې ناست وو کور ته ننوتو فرهاد کيسې راواخيستې لړ ، لږ مې فکر ورسره بدل شو

شپه اخري برخې ته رسيدلې وه زه او فرهاد همداسې ويښ ناست وو د موټر غږ مې غوږو ته راغی

د باندې ووتم ومې کتل ماما مې وو د مور پوښتنه مې ترې وکړه ځواب يې رانکړ په بيړه کور ته ننوته

زه هم ورپسې ورننوتم بيا مې ترې وپوښتل مور مې څنګه ده؟

-بښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماما مې ډېر مصروف ښکارېد په موبایل کې یې اړیکې نیولې خو له مانه لرې ولاړ وو غږ یې نه راته څو شیبې وروسته موټر ته پورته شو ما هم ورمنډه کړه

غوښتل مې چې روغتون ته ورسره لاړ شم خو ویې ویل چې مه ځه لږ وروسته موږ بیرته راځو مور دې هم راولم کور ته ننوتم له فرهاد سره کیناستم فرهاد وپوښتل

څه یې ویل مور دې څنګه وه ؟

- ماما مې ویل چې اوس ښه ده شکر

د سهار اذان وشو د لمانځه نه وروسته د کلي سپین ږیري د ملا سره ګډ راغلل ما هم د حجرې ور

ورته خلاص کړ د ناستې وروسته یې د جنازې خبرې شروع کړه چا ویل لس بجې ښه وخت دی

چا ویل د غرمې لمانځه نه وروسته به یې جنازه وکړو خو زه نه پوهېدم چې څوک یادوي ؟ څوک مړه شوي؟ د چا جنازه کوي؟

له ملا صاحب نه مې پوښتنه وکړه ملا صاحب څوک مړه شوي ؟

خبره یې راپرې کړه

ویې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورشه یاسینه ګیلاس کې اوبه راوړه درملو پسې یې څکم

لاړم اوبه مې راوړې

خو د ملا صاحب له جېب څخه ګولۍ نه راوتلې اوبه همالته ایښې وې زړه مې طاقت نه کولو له بل سپین ږیري مې پوښتنه وکړه

کاکا تاسې د چا د جنازې په اړه غږیدلئ؟

-ځوانه د جومات نه هغه غاړې ته په یو کور کې مړی شوی د هغه په اړه غږیدو.

په فکر کې مې خبره راپیدا شوه چې دوئ نو بیا دلته څنګه راغلل خو د هغه مړي کور ته به ورغلي وو کنه،

له څه ځنډ وروسته مې تشویش له منځه لاړ ومې ویل کیدی شي د غمشریکي لپاره نن هم راغلي وي د لمر سترګه راښکاره شوه خو یو ځل بیا یې له ځان سره

د زیري پر ځای خواشینوونکی خبر راوړ موټر ودرېد د موټر د ودرېدو سره سم په کور کې یو ځل بیا د ویر غږ پورته شو

له حجرې نه ووتم په ترور مې سترګې ولږیدې دیوال ته یې ډېره لګولې وه په مخ یې د اوښکو څپې راروانې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې ومې پوښتل تروري ولې ژاړې په مور خو بـه مـې څه نه وي شوي؟

-نه یاسینه زویه پرون نه هغه بل پرون دا وخت چې زه راغلې ووم ستا پلار ژوندی ؤ نو څکه راته ژړا راغله

د ترور خبرو او د هغې ژړا په ما هم بده اغېزه وکړه په څمکه ولوېدم په ځان نه ووم سترګې مې خلاصې کړې په روغتون کې ووم چې ومې کتل ترور مې سر ته ولاړه ده ترې ومې پوښتل مور مې چیرته ده ؟

- زویه هغه لږ ناروغه وه نو دا درې شپې زه دلته درسره وم

-ښه د مور حالت خو به مې ښه وو اوس ؟

-هو اوس ښه ده اندیښنه مه کوه

ماما مې راغی له روغتون نه د کور په لور روان شوو کله چې کور تـه ننوتو نـو پـه کور کـې د ګاونـډ او د خپلوانو ښځې ښکارېدې خو په مورجانې مې سترګې نـه لږېدې

اندیښنه کـې شـوم چـې دا مـور مـې چیرتـه ده بیا مـې وپوښتل ترورې مور مې چیرته ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

-هغه دې ماما کلي ته بوتوه وپل یې چې لږ به یې فکر بدل شي

ددې خبرې په اوریدو مې زړه خواشینی شو ومې غوښتل د پلار ته لاړ شم د هدیرې په لور روان شوم په لاره روان ووم او مړې ، مړې اوښکې مې له سترګو توېولې

دې خبرې زوروم‌لم چې زه مې مور یوازې پرېښودم او هغه کلي ته لاړه په سوچو او فکرونه کې ووم په لاره باندې هیڅ پوی نشوم چې مخ ته مې وکتل هدیرې ته لږ لار پاتې وه هدیرې ته ورسېدم د پلار د قبر ترڅنګ کېناستم داسې غږونه مې پرې وکړل پلارجانه تانه هم یوازې پرېښودم مور مې هم رانه کلي ته لاړه

اوس به مې زه د پلار او مور مینه په چا ماتوم ؟

بار ،بار مې دا خبره تکرارولهٔ خو دویم غږ مې غوږو ته نه راتله یوازې له ما سره ژړا مله وه سر مې پورته کړ بنې اړخ ته مې وکتل سترګې مې په نوي قبر باندې ولږېدې پاڅېدم د نوي جوړ شوي قبر خواته ورغلم چې ومې کتل

د قبر په یوې خوا د کاشی په ډبرې لیکل شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(فلانی د فلاني لور د فلاني میرمن او د یاسین مور چې د یاد کال په یاده نیټه په حق ورسیده انالله وانااليه راجعون)

د لیک د لوستلو وروسته مې په هدیره کې دا نارې شروع کړې

مورې ! پلاره ! زه مو چاته پرېښودم؟

مورې ! پلاره ! زه مو چاته پرېښودم؟

پاڅیدم د مور او پلار د قبرونو په منځ کې کیناستم یو ځل مې د مور او بل ځل مې د پلار نامه په ژړیدلي حالت اخیسته خو د مور او پلار له قبرونو کوم غږ نه راوته

هغه مور چې زه به یې لږ خفګان ته هم نه پرېښودلم په هغه ورځ یې ماته هیڅ د داډ خبره ونکړه سر مې ښکته کړ یو ځل مې د مور د قبر خاوره ښکل کړه او بیا مې د پلار او په ژړیدلي حالت مې کور ته حرکت وکړ د څو قدمونه اخیستلو وروسته به ودرېدم او یو ځل به مې شاته وکتل او سلګۍ به مې وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام اذانونه کېدل چې کورته ورسېدم د پلار کوټې ته ننوتم په هغه کوټه کې یوازې د مور او پلار

یادونه ښکارېدل خو په خپله نه ول هغه ځای چې تل به مې له مور سره په خبرو کولو په کې بوخت ووم په هغه ورځ مې په هغه ځای کې د خبرو په ځای ژړا کوله ساعت تېر شو کوټې ته مې ترور راننوته په لاسو کې يې دسترخوان او د خواړو کاسه وه دسترخوان يې زما مخې ته ښور کړ راغله ترخنګ مې کېناسته خبرې يې داسې پيل کړې

ډوډۍ وخوره یاسینه زویه!

خفه کېږه مه سر له سبا به له ما سره ژوند کوې زه دې هم د مور په شان یم شپه تېره شوه سهار شو د کور سامانونه مو راټول کړل ماما مې یو مازدا ډوله موټر رادربس کړ د کور سامانونه يې ورپورته کړل کله چې د کور سامانونه خلاص شول نو د مور کوټې ته ننوتم کوټې کې راته د مور او پلار خبرې رایادې شوې د ماما غږ مې غوږو ته راغی ویل يې

چې یاسینه راځه چې ځو سامان خلاص شو دروازه بندوم ، د کوټې نه په ژړا ووتم له دهلېز نه مې يو ځل خپلې د خوب کوټې ته سر ورښکاره کړ راؤوتم د کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه مې بنده کړه کيلي مې د کور خاوند ته ورکړه له ګاونډيانو مې مخه ښه واخيسته لاړو د ترور کور ته ورسېدو که څه هم ترور مې په هغه ښوونځي کې چې زه ووم ښوونکې وه خو بيا هم له اقتصادي ستونزو سره مخ ول او يو غريبانه کور يې په کرايه نيولی ؤ سامان مو ښکته کړ ترور مې يوه کوټه زما لپاره فرش کړه راته يې وويل

ياسينه! دې کوټې کې نور خپل درس وايه او خوب کوه شپه راغله ډوډی مې وخوړه لاړم هغه کوټې ته چې ترور مې راته ويلي وو چې دلته نور درس وايه او خوب کوه خو کله چې ننوتم د درس او خوب په ځای مې په هغه ځای کې ژړا شروع کړه تر سهاره مې خوب ونه کړ د مور او پلار ياد دردولم او په ژړا سر ووم شپه تېره شوه سهار مې ترور رانه وپوښتل

خوب دې وکړ ياسينه؟ ساره خو به دې نه وي شوي ؟

-هو خوب مې وکړ نه ساړه مې نه دي شوي

د ژمي شپه ورځې وې تيرېدې خو له غمونو ډکې ورځې وې د پلار د وفات مې جمعه او د مور د وفات مې اته ورځې تېرې شوې د ترور مېړه مې ماښام له ځان سره ښه ډېره سودا راوړه له ترور نه مې وپوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دومره سودا د څه لپاره ؟

-یاسینه سبا یو کوچنی ختم کوم ستا پلار او مور پسي

د ترور په دي کار مي ځان یوازي احساس نه کړ خوښ شوم سهار وختي د ګاونډ ښځي کور ته راغلي او له ترور سره مي په پخلنځي کي بوختي شوي لږ وروسته مي ماما هم راغی راغږ یي کړ

یاسینه! د کوټي ور خلاص کړه او ښځو ته ووایه چي انګړ ته راونوځي قاري صاحبان راغلل

لاړم د کوټي ور مي خلاص کړ ترور ته مي غږ ور وکړ خو له غږ وروسته مي ځنګ ته د ترور په ځای یوه جینۍ راغله چي ډیره ښکلي وه د تاثیر لاندي راغلم په لړزیدلي حالت مي ورته ووېل

د باندي راونوځئ قاري صاحبان راغلل لاړم د باندي قاري صاحبانو ته مي ښه راغلاست ووایه ننوتل کوټي ته سیپارې یي په هر نفر وویشلي ما هم یوه سیپاره راواخیسته تلاوت مي شروع کړ سیپاره مي نیمایي ته

لا نه وه رسولي د کوټي ور وټکېده ماما مي غږ کړ

ورشه یاسینه!

له کوټي ووتم چي ومي کتل ترور مي وه راته یي ووېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه ډوډۍ خو تیاره ده څه وکړو راوړو يې؟

-نه لا تراوسه د ځینو سیپارې نیمايي پاتې دي

-ښه چې کله مو ډوډۍ ورله ته دلته ودرېږه تر دې ځایه يې فاطمه راوړي سمه ده؟

-سمه ده تروري

ترور مې لاړه خو زه څو شیبې هلته ودرېدم په فکر کې ډوب شوم دا فاطمه څوک ده ؟

دا نوم مې نوی واورېد زموږ په خپلوانو کې د فاطمې په نامه څوک نه وه لاړم کوټې ته ننوتم سیپاره مې راواخیسته تلاوت مې شروع کړ څو شیبې وروسته ملا صاحب غږ وکړ یاسینه څومره پاتې ده ؟

-درې رکوع مولوي صاحب

-ښه دلته يې راوړه چې زه يې ولولم ته لاړ شه لږه مالګه او بوره د دم کولو لپاره راوړه

ددې خبرې وروسته مې ماما ته ور وکتل غوصه ښکارېده پوی شوم چې ماته غوصه دی چې ولې مې لاتراوسه مالګه او بوره د دم لپاره نه دي راوړي ووتم ترور ته مې ورغږ کړ

ترور مې راغله ویې پوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیپارې خلاصې شوې؟ ډوډی راوړو؟

-نه مالګه راکړه د دم کولو لپاره

-وای ربنتیا هغه خو زما له یاده وتلې وه

لاړه د مالګې ،بورې او لـه چاکلیټو ډک قاب یې راوړ را یې کړ او ورتـه ومې ویل تـرورې ډوډی هم نوره چمتو کړئ او زه به دلته ولاړ یم تر دې ځایه یې راوړئ

- بنه سمه ده

لاړم کوټې تـه ننوتم قاب مـې د ملا صاحب مخې تـه کېښود څو شیبې وروسته یې ختمانه شروع کړه لـه ختمانې وروسته مـې قاب پـه ټولو وګرځاوه ماما مـې راغږ کړ

ورشه یاسینه د سترخوان شیان راوړه زه دلته یم لاړم غږ مې وکړ تروري ډوډی را اخلئ

لـه غږ وروسته مـې بیا ترخنګ همغه مخکینی جینی راغله او دسترخوان یې راتـه راکړ ما مـې هم ماما تـه ورکړ او په کوټه کې یې بنور کړ وروسته مې د هغې له لاسو نه نور قابونه راواخیستل خو په وروستي ځل مـې چې کله ترې پطنوس اخیسته پطنوس مې له لاسه ولوېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

او خواږه په ځمکه تیت او پرک شول هغې هم راته د ملنډې په شکل ووېل

کوچنی خو نه یې غټ سړی یې!!!!!

هغه لاړه او نور قابونه یې له خوړو ډک کړل نور توکي خلاص شول زه هم لاړم د ماما ترخنګ مې کېناستم خوراک مې شروع کړ په کوټه کې ناستو کسانو په خپلو منځو کې خبرې اترې کولې او زه له دې خبرې سره

سر وم

کوچنی خو نه یې غټ سړی یې....

ټولو ډوډۍ وخوړه دعا مو وکړه ماما مې قاري صاحبان تر دروازې بدرګه کړل او راننوت زما ترخنګ کېناست ټوکې یې راسره شروع کړې

یاسینه ډېر شرم دی د جینۍ مخکې درنه پطنوس ولوېد

اوس به په تا فاطمې بنې کیسې شروع کړې وي

ماما مې د فکر بدلولو لپاره داسې کیسې کولې خو زه په خپلې خیالي نړۍ کې ډوب ووم

ټوله ورځ مې د فاطمې له نامې سره تېره کړه شپه مې هم په همدې ډول وه خوب کې هم له هغې سره په چکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللی ووم خو کله چې له خوبه راپاڅېدم چار چاپېره مې تش دېوالونه تر سترګو کېدل

د سهار چای مې څکلو چې موبایل ته مې زنګ راغی ومې کاته فرهاد وو او رانه یې وغوښتل چې د باندې ورشم چای مې وڅکه لاړم د کوڅې سر کې فرهاد ولاړ وو ورغلم روغبړ مو سره وکړ فرهاد راته ووېل

څه چې ځو

ترې ومې پوښتل چېرته ځو؟

-ځو د بازار لور ته

روان شوو په لاره کې فرهاد راپاده کړه

یاسینه دې نږدې ورځو کې ښوونځی هم پیلیږي د ښوونځي لپاره دې جامې اخیستې ؟

- نه لاتراوسه مې نه دي اخیستې خو اخلم یې

-ښه یاسینه! ما هم نه دي اخیستې دواړه به یې واخلو

په خبرو خبرو بازار ته ورسېدو فرهاد یو دوکان ته ننوته چې له قسما قسمه پطلونونو او یخنقاقونو ډک وو زه هم ورننوتم یو پطلون ته یې لاس ونیو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويې پوښتل

ياسينه هغه ښه نه دى؟

- نه پوهيږم خپل زوق ته دې ګوره

- څه بو ځان ته خو يې نـه اخلم دوه دانـې اخلم يو ستا لپاره بو د ځان لپاره

- نه زه يې بله ورځ اخلم

فرهاد رنګارنګ پطلونونه راواخيستل ماتـه يې يو راکړ ويې ويل

ياسينه دا ماته ښه ښکاري

- هو

هغـه پـه دوکاندارغږ وکړ کاکا دې رنـګ کې دوه دانـې راواخله

سودا مو واخيسته له دوکان نه راؤوتلو په بازار کې مو د ښوونځي نور توکي هم واخيستل فرهاد وويل

راځه ياسينه څه وخورو زه خو وږى شوم

پوهوټل ته ننوتو خوراک مو وکړ فرهاد هم داسې پيسـې مصرفولې لکه په هوټل کې چې په نڅاګر څوک روپۍ شيندي خو زمـا يـې دا عـادت خـوښ نـه وو د بـازار نـه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور په لور روان شوو تقریباً دوه بجې کور ته ورسیدم ننوتم د ترور کوټې ته چې ومې کتل د ترور ترخنګ مې یوه جینۍ ناسته ده چې په لاس کې یې قلم او مخې ته یې کتابچه پرته ده بېرته ووتم ترور مې راپسې غږ وکړ یاسینه! خپلې کوټې ته لاړ شه زه هم درځم ترور مې راغله زما په لاس کې یې خالته ولیده پوښتنه یې وکړه

دا خالته کې څه دي؟

- د ښوونځي جامې دي ملګري مې راته واخیستې

- ښه الله دې خوشحاله کړي ته صبر زه درته ډوډۍ راوړم

- نه ترور ډوډۍ مو په بازار کې وخوړه

-ښه ته دې لمونځ وکړه او ویده شه زه فاطمې ته لږ درس ښایم

-سمه ده

د ترور د تلو وروسته مې بیا په فکر کې د فاطمې نامې ځای ونیو پاڅېدم لمونځ مې وکړ د لمانځه وروسته مې د ترور او د فاطمې خبرې تر غوږ شوې د ورسی خواته لاړم پرده مې لږ کش کړه او پټ ، پټ مې د انګړ لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کتل څو شپېي وروسته مې فاطمه د سترګو ښکار شوه
د فاطمې په لیدو مې په زړه کې د مینې څرېکه وشوه

فکر کې مې دې خبرې ځای ونیو

یاسینه لکه چې دې جینۍ دې زړه پټ کړ

له څو شیبو وروسته مې ووېل

نه یاسینه پام دومره ژر به په چا زړه نه بایلې

ورځ تېره شو د لمر سترګه هم دنګو غرونو پټه کړه په
اسمان کې د ستورو ځلا راښکاره شوه

له ډوډۍ خوړلو وروسته خپلې د خوب کوټې ته لاړم د
خوب په ځای کې څملاستم او د فاطمې له یادونو سره په
خبرو بوخت شوم د سبا لیدلو لپاره راباندې شپه دومره
اوږده شوه چې فکر مې کاوه ما وېل کې نن د یلدا شپه ده

په ځای کې ښې او چپ اړخ ته اوښتم خو خوب نه راتله
وروسته له ډېرو سوچونو په ځان نه ووم پوی ویده شوی
وم له خوبه چې کله راپاڅېدم نو خوش ښکارېدم هغه
ځکه چې نور د فاطمې لیدلو ته بوازې څو ساعته وخت
پاتې وو سهار چای مې وڅکه د باندې وتلو هوډ مې وکړ
له وتلو نه مخکې مې ترور راباندې غږ وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه راشه او دا قابونه د فاطمې دوئ کره ویسه د ختم په ورځ مې راوړي وو

ورغلم قابونه مې راواخیستل د باندې روان شوم ډار او خوښي مې دواړه په زړه کې ول خوښ په دې ووم چې کېدی شي د هغې دیدن وکړم ډارېدم ځکه چې کومه غلتي رانه ونشي د هغې بلې ورځې په شان

د فاطمې دوئ کور ته ورسېدم دروازه مې وټکوله

په لومړي ځل ځوک راونه وتل بیا مې دروازه وټکوله د ځو شیبو وروسته غږ وشو څوک یئ؟

غږ دومره خوږ راباندې ولږېد چې خوږوالي یې رانه د زه یم کلمه هیره کړه

غږ مې وکړ زه یم یاسین

دروازه خلاصه شوه چې ومې کتل فاطمه وه د خبرو کولو پرته مې قابونه ورته وسپارل او روان شوم په لاره کې مې دا خبره ذهن ته راغله چې هغې ولې دروازه خلاصه کړه په داسې حال کې چې ما نوم هم ورته واخیست چې یاسین یم

فکر مې کولو چې کېدی شي په دې کې هم څه خبره وي خو زه خبر وروسته به معلومه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرمي ډوډۍ وروسته جومات ته لاړم کله چې بېرته راوګرځېدم ګورم چې فاطمه په کوټه کې راروانه ده لږ وروسته زه د ترور کور ته نږدې شوم هغه هم تر ما لږ لرې وه د کور دروازه مې وټکوله ترور مې غږ وکړ څوک يئ؟

-ياسين يم

-صبر درغلم

شاته مې وکتل فاطمه هم ولاړه وه او ددې په انتظار وه چې زه نه ننوځم ترور مې دروازه خلاصه کړه کور ته ننوتم څو شېبې وروسته فاطمه هم راننوته ترور مې په لوړ غږ وويل څنګه داسې د مئينانو غوندې دواړه يو ځای راغلئ

وشرمېدم ژر خپلې کوټې ته ننوتم ساعت تېر شو د تېرې ورځې په شان مې بېا د ورسۍ له يو کونج نه پرده کش کړه او پټ ، پټ مې د فاطمې لور ته کتل په دې وخت کې مې يو ځل د ترور سترګې راباندې ولګېدې موسکۍ شوه ژر مې پرده کش کړه او په توشکه کېناستم ووتم مازديګر مې د باندې تېر کړ د ماښام چې کله کور ته راغلم نو د ترور نه مې په بېلا بېلو بهانو ځان خلاصوه د ماسختن ډوډۍ مو خوړله يودم مې ترور خبره وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرېيه ! خبر يې ؟

-نه د څه شي نه؟

-ياسين مئين شوی

-بنه ځکه دا څو ورځې داسې غلی ، غلی ګرځي

خبره مې ورپرې کړه نه داسې کومه خبره نه ده په مور او پلار پسې خفه يم ځکه غلی يم

لاړم د خوب کوټې ته او د ترور د خبرو دلاسه راته بيا خوب نه راتله

څو ورځې تېرې شوې خو فاطمه مې ونه ليده غوښتل مې چې د ترور شک مې ورک کړم د غرمې ډوډۍ وروسته به د باندې وتم باندې ولاړ ووم فرهاد مې تر سترګو شو غږ مې پرې وکړ

راغــــی روغبـــړ وروســـــته يــــې راتــــه وويـــــل مشره سبا د نوي کال ورځ ده چېرته چکر ته نه ځو؟

- نــــه فرهـــاده د نــــوروز ورځ لمانځــــل حــــرام دي

- هاهـــا مـــلا صـــاحب پـــوهېږم ټوکـــه مـــې وکــــړه

يو ساعت مې له فرهاد سره تېر کړ خدای پاماني مې ترې واخيسته کور ته لاړم کور ته په ننوتو مې ترور

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغـــلړ کـــړ
مئينـــــــــــــــــه چېرتــــــــــــــــه تللــــــــــــــــــى وې؟
د مئين کلمې په اورېدو خواشينى شوم له لږ ځنډ وروسته
مــــــــــــــــــې ځــــــــــــــــــواب ورکــــــــــــــــــړ
تــــــــرورې لــــــــه ټولګيــــــــوال ســــــــره ووم
- ښــه دا ځــو ورځــې دې د يــو چــا ديــدن هيــر کــړى
هاهاهــا...
ترور سره مې بله خبره ونه کړه لاړم کوټې ته ننوتم او
پـه دې خواشـنى ووم چـې تـرور مـې ولـې رابانـدې خبـره
شـــــوه هغـــــه بـــــه اوس تـــــول خبـــــر کـــــړې
مابښام مې هم په هغه کوټه کې تېر کړ ماسختن مې ترور
راغلـــه
لـــه راتلـــو ســـره ســـم يـــې پـــه خنديـــدلي لهجـــه وويـــل
مئينــه ځانتــه ، ځانتــه مــه کېنــه ســوچونه بــه دربانــدې بــده
اغيـــــــــــــــــــــــــــــــــــــزه وکـــــــــــــــــــــــــــــــــــــړي
خبــره مــې ورپــرې کــړه پــه حالــت کــې مــې لــږ بــدلون
راووســـــــــــــــــــــت ومــــــــــــــــــــــې ويــــــــــــــــــــــل
ترورې دا تاسې څنګه خبرې کوئ؟ ټوکې خو داسې نـه
وي
- هاهاهـــا ټوکـــه نـــه کـــوم راځـــه ډوډۍ تيـــاره ده
- تـــرورې مـــوړ يـــم خـــواږه مـــې زړه تـــه نـــه کېـــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هاها یاسینه ستا د حالت د بدلون لپاره مې داسې خبرې کولې

ددې خبرې په اورېدو خوښ شوم او لاړم بلې خونې ته او ترور مې ډوډۍ راوړه له لمونځ کولو وروسته د خوب ځای کې څملاستم خو د فاطمې نه لیدلو مې له سترګو څخه لړ، لړ د خوب څپې لرې کولې او په دې لټه کې ووم چې کله به یې وینم

په ځان نه ووم ویده شوی ووم خو د لیدلو ارمان مې په خوب کې پوره شو

د روانې ویالې ترڅنګ دواړه ناست یو

یو ځل هغه په لپه کې اوبه راواخلې او پر ما یې راوشیندې او یو ځل زه

یو بل ته د مینې په خبرو بوخت وو له څه وخت خبرو وروسته مې ورته وویل ته مې د وجود ساه یې ویې خندل چوپه شوه

ویې ویل ته مې

غږ راباندې وشو او د " ته مې " کلمو وروسته مې څه وانورېدل چې فاطمې راته څه ویل ترور مې هغه خوب له منځه یووړ کوم خوب چې زما لپاره حقیقت وو له ځان نه مې کمپله لرې کړه ولې همداسې په ځای کې کیناستم چې هغې به راته څه ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ته مې ، ته مې کلمه مې بیا،بیا په ذهن کې ګرځېدي ولې نه پوهېدم چې دا جمله څنګه پوره کړم داسې یې وېل؟
ته مې هم د وجود ساه یې؟
ته مې د ژوند بقا یې ؟
ته مې ....؟
ددې جملې د پوره کولو په فکر کې ووم ترور مې راغږ کړ پاڅېږه لمونځ قضا کېږي څه سوچونه وهې؟
پاڅېدم اودس او لمونځ مې وکړ د لمانځه وروسته مې هغه خوب بیا راتازه کړ غلی د ترور ترڅنګ ناست ووم ولې په خیال کې مې د فاطمې سره د وېالې ترڅنګ په خبرو بوخت ووم
ترور مې یو ځل بیا له خیالي نړۍ څخه راوویستم یاسینه ته هم پنځلس کلن شوې
- تروري زما د پیداینښت نیټه مو لیکلې ؟
- نه اوه کلن وې چې ښوونځی دې شروع کړ او درې ورځې بعد دې نهم ټولګی پیلېږي
- هاهاهابنه اټکلي حساب دی؟
- هو
ورځ تېره شوه بیا هم د فاطمې د دیدن تږی پاتې شوم د سبا په انتظار ووم سبا هم همداسې وشول په دریمه ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــم
د نوي کال په پنځمه ورځ له ترور سره ګډ ښوونځي ته روان شوم ښوونځي ته په ننوتو مې له ټولګیوالو سره روغبــړ وکــړ فرهـــاد وپوښـــتل دا دې تـــرور وه ؟
- هــو
ننوتو ټولګي ته څه ناڅه ټولګیوال مو راغلي ول څه ناسوب ول ساعتونو خالي وو نو فرهاد هم دا ساعتونو په دې موضـــــــــــــــوع ډک کـــــــــــــــــړل
مشره چې په کورسونو کې مو ځانونه دا خل وی ښه به وه چې دا ریاضـــي او کیمیـا او داسـې نـور مضـامین لـه اوسـنه د کـانکور ازمـوینې لپـاره زده کـړو ښــه بــه وي
- فرهاده زه خو مې له ترور سره ریاضي شروع کوم هســـــــې هـــــم هغــــه د ریاضــــــي ښـــــوونکي ده
- څــــــووم ټـــــــولګي تـــــــه درس ورکـــــــوي
- یوولســــــــــم او دولســـــــم ټـــــــولګي تـــــــه
- ښـــه
لـــه دې خبـــرو وروســـته یـــې ښـــا راپـــاده کـــړه مشـــره لـــه کـــوم پـــوهنځي ســـره مینـــه لـــري؟
- لا تراوســـــــه مـــــــې پریکـــــــړه نـــــــه ده کـــــړې
- نـــه لـــه اوس نـــه هـــدف وټاکـــه بریـــالی کیـــږې
- نــه کیــدی شــي کــانکور ازموینــه ورنــه کــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هاهــا نــو بېـا ښــوونځی تــه ځلــه راځــي؟ ددې پوښتنې ځـواب مـې ورنـه کړ تـرې ومـې پوښتل فرهــاده تــه څــه غــواړې پــه راتلــوونکي کــې شــي؟
- یاسینه زه غواړم ډاکټر شم او لـه طب سره ډېره مینه لـــــــــــــــــــــــــــــــــــرم
- هاهاها افرین تـه ډاکټـر شـه زمـا بـه هـم درملنـه کوې
- هاها خدای دې تا نه ناروغه کوې مشره عجیبـه خبرې کــــــــــــــــــــــــــــــــوې

په شپږو ساعتونو کې مو یوازې دوه ساعته ډک ول او درس مـــــــــــــــــــو ولوســـــــــــــــــت رخصت شو او لـه ترور سره مې د کور پـه لـور روان شوم کورته په رسېدو مې د ښوونځې جامې وویستې او ډوډی مې وخوړه څه ځنډ وروسته د کور دروازه وټکېده ترور مې راغږ کړ

ورشـــــــه یاســـــــینه! وګـــــــوره څـــــوک دي لاړم دروازه مـې لـه غږ کولـو پرتـه خلاصـه کـړه او د دروازې په خلاصیدو مې هغه ارمان چې لـه څو ورځو ورته انتظار ووم پوره شو فاطمه وه زه له شرمه د باندې ووتم هغه کور ته ننوته زه هم بېرته کور ته دننه نـه شوم فیسبوک مې خلاص کړ په فیسبوک کې مې یو غزل تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـــترګو شــــو چـــــې مطلـــــع يـــــې داســــــې وه

«ستا پـه ليدو رابانـدې بـل شـان خوشـحالي راغللـه»
«حس تـه مـې ستا وجود نـه ښکلې خوشبويي راغللـه»

غزل مې کاپي کړ او پـه موبايل کـې مـې لـه ځان سره
وساته ماسختن له ډوډۍ ورروسته لاړم خپلې کوټې تـه او
موبايل کې مې هغه غزل راوسته او په لوړ غږ مې د ياد
غـــــــزل پـــــــه تـــــــرنم پيـــــــل وکـــــــړ

ســـتا پـــه ليـــدو رابانـــدې بـــل شـــان خوشـــحالي راغللـــه
حـــس تـــه مـــې ســـتا وجـــود نـــه ښـــکلې خوشـــبويي راغللـــه
ســــــتا پــــــه ليــــــدو ، ســــــتا پــــــه ليــــــدو......

په ترنم بوخت ووم يودم د کوټې ور خلاص شو د ور په
خلاصـېدو مـې تـرنم بـس کـړ ومـې کتـل تـرور مـې وه
ويـــــــــې خنـــــــــدل او ويـــــــــې ويـــــــــل
ياسينه ولې دې ترنم بس کړ شروع کړه خوند يې راکړ
هلـــــــــــــــــــه ژر کـــــــــــــــــــوه
ځـــــــــــــــواب مـــــــــــــــې ورکـــــــــــــــړ
تـــرورې پـــه موبايـــل کـــې مـــې راډيـــو چالانـــه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هاهاها دروغجنه ترور دې په دې خبرو نشې غولولی
هيڅ ځواب راسره نه وه سر مې ښکته نيولی ؤ او د
ګوتو تقونه مې ويستل
په موبايل کې مې زنګ چالان کړ په دروغو مې غوږ
ته کړ خبرې مې شروع کړې
سلام فرهاده ځنګه يې ؟
ښه د پښتو کتاب دې ښايي ؟ هو هغه له ماسره پاتې
شوی ښه در ووتم
موبايل مې جيب ته کړ ترور مې راته ووېل چېرته ځې
په دې شپې کې ؟
- تروري د باندې مې تولګيوال ولاړ دی او پښتو کتاب
يې له ماسره پاتې
- خو سبا به يې ورکړې
- ويل يې چې نن شپې ته درس وايم
- ښه ژر راشې

له بکسې نه مې کتاب راوويست ترور مې راغږ کړ
ته راوړه دا کتاب
کتاب مې ورکړ او ويې ويل دا خو د علوم ديني کتاب
دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

- وای ترورې په عجله مې راواخیست ومې نه کوت

ژر مې د پښتو کتاب راوویست د باندې ووتم د دوکانونو
خواته لاړم دوکانونه بند ول تقریباً نیم ساعت مې د باندې
تېر کړ موبایل ته مې زنګ راغی ترور مې وه راته ویې
ویل ځه شوې ژر راځه
- دا ده دروازې سره یم ترورې
په کوټه کې مې څوک ونه موندل په فکر کې شوم که
کتاب ځان سره وبسم ترور مې شکې کیږي کتاب مې د
تیږو په منځ کې پټ کړ او کور ته ننوتم کور ته د ننوتو
سره سم د خوب کوټې ته لاړم
په توشکه پرېوتم ګوشکۍ مې په غوږو کې کېښوې او د
کرن خان هغه سندره چې وایي

زه یې پیدا کړم ارماني
ته یې ارمان پیدا کړې ....

چالانه کړه سندره مې خو،خو ځله واورېده په ځان نه
ووم پوی ویده شوی ووم سهار چې راپاڅېدم له لمونځ
کولو وروسته مې له بکسې نه سپینه پاڼه راواخیسته په

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــــانې کـــــــې مـــــــې ولیکـــــــل

" ته مې د وجود ساه یې بې له تا مې ژوند داسې دی لکه زه چې د خوښۍ په نوم څه نه پېژنم تا سره مینه لـرم مینــې"

پاڼه مې په جیب کې کېښوده او ددې په تمه ووم چې ژر غرمه شي او یاد لیک مې مینې ته ورسوم ساعت تـه مې وکتل د ښوونځي وخت تـه نیم ساعت پاتې وو پاڅېدم د ښوونځي جامې مې په تن کړې هنداري تـه ودرېدم ددې پر ځای چې خپل ویښتان اصلاح کړم لـه ځان سره په شـــعر ویلـــو بوخـــت شـــوم او دا بېتونـــه مـــې ویـــل

نـــــن درتـــــــه د زړه خبـــــــره کړمـــــــه زه
صـــبر تـــه مغـــــروره راتـــــه څـــــه وایــــې ؟

تـــا کـــــه مــــې د لیـــک څـــواب راوانســـــتو
بیـــا بــــه راپســــې دعـــــا پـــــه خولـــــه وایــــې
....
....

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد بېتونه مې په خوله جاري وول یودم کوټې ته مې
ترور رانبوته او په غوصه یې ووېل
څو بجې دي ها؟

څو ځله مې غږ وکړ هیڅ په خبره نه پوهېږې
- تروري پام مې نه دی شوی
- هاهاها خفه نشي راځه مئینان همداسې وي
- تروري دا تاسې وایئ هیڅ مو په مطلب نه پوهېږم
- یاسینه زه چې څو څه موده وروسته به پوی شې

د کور نه د ښوونځي لور ته روان شوو ترور مې څو
ځلې خبرې راسره پیل کړې خو زه لکه ګونګ هلک
ورسره روان ووم خبرې مې نه ورسره کولې له لږ ځنډ
وروسته یې ووېل
یاسینه! ترور دې دا خبرې ستا د فکر د بدلولو لپاره
کوي
حېران شوم چې ترور مې څه غواړي ؟ ولې ببا ، ببا
راته د مئین کلمه کاروي؟ آیا د هغې شک نه دی ورک
شوی؟
د لارې په اوږدوالي پوی نشوم او دې پوښتنو ته مې
ځوابونه پیدا کول
ومې کتل ښوونځی راورسېد ترور مې د ښوونځي اداري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ننوته او زه مې له ټولګیوالو سره پـه فاېل کې ودرېدم له څو دقیقو وروسته د ښوونځي یو مشر ښوونکي غږ وکړ یو څوک راشئ د قرآنکریم تلاوت وکړئ یو هلک لاړ د قرآنکریم مبارک آیتونـه یې تلاوت کړل وروسته یـوه ډلـه د ملـي سـرود لپـاره لاړه د سـرود لـه ختمېدو وروسـته ښـوونکي غـږ وکـړ څـوک غـواړي چـې شـعر وواپـــي؟

په لومړي ځل مې ګوتـه پورتـه نـه کړه پـه دویم ځل مې ګوتـه پورتـه کړه او د فاېل مخـې تـه مې ددې بېتونو پـه وېلـــــــــــــــــــــــو پیـــــــــــــــل وکـــــــــــــــــړ

نـــــــن درتـــــــــه د زړه خبـــــــره کړمـــــــــه زه صـــــبر تـــــه مغـــــروره راتـــــه څـــــه وایـــــې ؟

تـــــا کـــــه مـــــې د لیـــــک ځـــــواب راوانســـــتو بیـــــا بـــــه راپســـــې دعـــــا پـــــه خولـــــه وایـــــې
....
....

د شعر لـه لوستلو وروسته څـه نـا څـه زده کوونکو چـک

(c) ketabton.com: The Digital Library

،چکې وکړې خو په بنوونکو کې چا تشويق نه کړم پوی شوم چې شعر مې د هېواد ،دين...... په اړه نه وو ځکه يې تشويق نه کړم

په وار د هر صنف زده کوونکو خپلو صنفونو ته حرکت وکړ او ننوتل ماته مې ترور راغبرګ کړ ياسينه دلته راشه ورغلم ترور مې غوصه بنکارېده پوهېدم چې د څه په اړه يې غوښتې يم راته يې وويل ياسينه دا ځای دداسې شعر ويلو نه دی دا شعرونه بيا په کور کې د هغې بلې شپې په شان ترنم کوه پوی شوې ناهيلې روان شوم خپل صنف ته ، صنف ته په ننوتو فرهاده راغبرګ کړ

وه زما مئينه ياره افرين په دې شعر چې تا د فابل مخې ته ولوست
د فرهاد ملنډو مې تندی نور هم تروش کړ او په څوکۍ کې داسې کيناستم لکه ددوئ ټولو سره چې مې لومړی ورځ وي لېږ وروسته مو ټولګي ته نګرانه راننوته د حاضرۍ د اخيستلو وروسته يې راغبرګ کړ ياسينه د فابل مخې ته دداسې شعرونو ويل بنه نه دي کوښښ کوه چې د هېواد،مور،...... په اړه شعر ووايې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســمه ده
د ښـوونکي نصـیحت تقریبـاً ډېـر دوام وکـړ زړه مـي غوښتل چې بې لـه اجازې لـه صنف نـه ووځم د باندې خـــو فکـــر تـــه مـــي دا خبـــره راغلـــه یاسینه وزغمـه پـه مینـه کـې ذلـت او دا هـر څـه شـته ....

دې خبرې مې لږه غوصه را سړه کړه پنځه ساعته تېر شول پواځې شپږم ساعت مو پاتې وو شپږم ساعت مو د علوم دینـي مضمون درلـوده ښوونکی رانـنوت لـه سلام وروسته یې ووېل زده کوونکو هغه زده کوونکی ستاسو تولګیوال دی چې د فاېل مخې تـه یـې شعر ولوست؟؟؟ نږدې تولګیوالو ته مې سر وخوځاوه چې ورته ونه وایئ خـو یـودم د صـنف لـه اخرې څـوکی نـه غـږ راغـی هــــو ښـــــوونکیه! هغـــــه یاســـــین وو

- یاســــــــین کـــــــوم یـــــــــو دی؟

پورتـــه شـــوم او ومـــې وېـــل ښــوونکیه زه یـــم ښــــوونکي هــــم داســــې ځــــواب راکــــړ څه په وېاړ وایې چې زه یم شعر به هغسې وي کوم چې تا ولوسته؟ لږ شرم پـه کـار دی غـټ سړی یـې .... زما هم په فکر کې د قرآنکریم دا آیات ګرځېده راګرځېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

"اِنّ اللہَ مـــــــــــــــــــع الصّــــــــــــــــــبرِين "

هيڅ مي نه ويل غلی ووم او خپله غوصه مي په ياد آيت سړوله څه ځنډ وروسته د رخصتۍ زنګ ووهل شو خوشحاله شوم له ترور سره مي کورته روان شوم په لاره کي ترور هم راته په نصيحت بوخته وه له لږ مزل وروسته کور ته ورسېدو د ښوونځي جامي مي وويستي ډوډۍ مي وخوړه لمونځ مي وکړ له لمانځه وروسته مي داســــــــــــــــــــي دعـــــــــــــــــــا وکــــــــــــــــــــړه

"خدايه هغه داسي راباندي مئينه کړي لکه زه چي پري مئين يم او ياالله نن راته د زمري زړه راکړه چي ياد ليـــک ...."

پورته شوم او ليک مي له جيب نه راوويسته څو ،څو ځلي مي ولوسته

ليک مي لوسته په دي وخت کي د کور دروازه خلاصه شوه له ورسۍ مي د پردي لږه ښنده کش کړه چي ومي کتل فاطمه وه په ليدلو مي ليک له لاسه ولوېد او زړه مي درزا شروع کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېناستم لږ،لږ مي ځان سم کړ تشناب ته ننوتم مخ او لاس مي ووينځل په تشناب کې مي لږ ځنډ وکړ کله چې راووتم ګورم چې ترور مې په کوټه کې ولاړه ده او په لاسو کې يې سپينه پاڼه نيولې ده هنداري ته مې وکتل رنــــــګ مـــــــي تـــــــک زيــــــــړ اوښـــــــتی وو ووتم له کوټې نه ترور مي راپسې راغږ کړ ياسينه مه خفه کېږه ترور به دې دا ارمان پوره کړي په کور کې تم نشوم ووتم د باندې مازديګر مې د باندې تېر کړ د لمر سترګه ورو ،ورو د غرونو ښکار کېدله زه هم په دې فکر کې ووم چې ماسختن ته به مې ترور ته څه ځواب وايم؟

توره تياره شوه د خلکو ګڼه ګونه هم کمه شوه د سپيو غپاء مي تر غوږو شوه ما هم ښه وبلله چې کور ته لاړ شم کور ته زړه نا زړه ننوتم خپلې د خوب کوټې ته لاړم په توشکه پرېوتم ورروسته مي ترور راغله

له مخ نه يې رانه روجايي پورته کړه او ويې ويل څنګه ويـــــده يـــــي ياســــــينه؟ پـــــــاڅيږه ډوډی وخـــــوره

- تروري لږه تبه مي ده او خواږه مي زړه ته نه کېږي
- تـــــــــه صـــــــــــــبر زه درمـــــــــل راوړم

ترور مي لاړه درمل يې راوړل درمل ددي په ځای چې خوله ته واچوم جيب ته مي واچول ترور مي راغږ کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبـه پسـي وخښنـه اوبـه مـې وخښلـې او يـاد تمثيل مـې پـه برېالی توګه ترسره کړ ترور مې لاړه له پخلنځي نـه يـې ميوه راوړه او زما مخې ته يې کېښودله ويې ويل

ياسينه دا وخوره او ويده شه زه دې د شپې احوال اخلم ســـمه ده ؟

- نه تروري د درملو خوړلو وروسته مې لړ،لړ تبه ختمه شـــوه

ترور مې لاړه او مـا تـولـه شـپـه پـه ويښـه تېره کړه سـهار مـې سترګې داسـې ښـکارېدې لکـه چـرس چـې مـې وهلـي وي

څو،څو ځلې مې پـه ليـک کـې د فـاطمې لپاره څـه وليکل خو د ليـک د ورکولـو چل نـه راتلـه ځـان مـې زړور بللو خو د هغې پـه مخکې دومره بـې زړه ووم چـې د هغـې پـه ليدو به رانه لاره ورکه شوه او ليک به مې بېرته له ځان سره کورته راوړ

کـال ووت خـو لـيـک مـې هغـې تـه ونشـو رسـولی د ژمـي شـپې او ورځـې هـم رابانـدې د کـال پـه شـان تېرېـدلې د فاطمې دوئ کډه هم د يخنۍ لـه املـه ننګرهار تـه تللـې وه ټولګی هم رخصت وو له مـا سره تش د هغـې يادونـه وو ل چې هر چېرته بـه يې زه بدرګه کولم څو ورځـې تېرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې توره تیاره وه برښنا هم نه وه د کوټې د روښنايي
لپاره مو ډیوه روښانه وه سترګې مې په ډیوې لړېدلې
نیـــولې
او بیا ، بیا به مې د مسلمیار دغه بیت له ځان سره لوسته

«زه د ډیـــــــوې لـــه غمـــه ژاړم دا زمـــا لـــه غمـــه»
«هغـــه پـــه اور بانـــدې ســـوځیږي زه دا ســـتا لـــه غمـــه»

ما لـه ځـان سـره دا بیـت لوسته او تـرور مـې راغږ کړ
افرین یاسینه کوشش وکړه همداسې په اذکارو دې ژبه
روږدې کـــړې
د ترور ددې خبرې اورېدو وروسته خندا راغله خو ځان
مې کنټرول کړ او هغه راباندې پوی نشوه زنګ راغی
چې ومې کوت فرهاد وو
وېل مې که زما د حال د پوښتنې لپاره يې زنګ کړی
خو داسې نه وه وېل يې چې سبا اطلاعنامې ورکوي
ښوونځي ته وختي راشه ډوډی مې وخوړه لمونځ نه
وروسته د خوب ځای کې پرېوتم غوښتل مې چې وختي
ویده شم چې سهار وختي پاڅیږم خوب نه راتله او د
فاطمې خېالاتو کې ډوب ووم څه ځنډ وروسته په ځان نه
ووم پوی شوی او ویده شوی وم سهار مې له فرهاد سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړیکه ونیوله هغه راغی روغبړ مو سره وکړ ویې پوښتل

مشره ترور دې نن ښوونځي ته نه ځي ؟

- نه هغې پارچې پرون وېشلې دي په زده کوونکو

- ښه سمه ده

ښوونځي ته ورسېدو اطلاعنامې مو راواخیستې د شیرزم مقام نه دولسم مقام ته لویدلی ووم خو خواشینی نه ووم ځکه چې ما یاد کال ټول د فاطمې په خیالاتو کې تېر کړ کله چې کور ته ننوتم نو ترور مې راڅخه اطلاعنامه وغوښته ومې نه غوښتل چې له پاپلې مې ترور خبره شي ځواب مې ورکړ

تروري ښوونکي ته کار پیدا شو او ښوونځي ته رانغی

- هاها یاسینه خوشحاله شوم دروغو کې هم ښه مهارت لري

په خبرو کې یې راګېر کړم بلاخره مې له جیب څخه د پاپلې پاڼه راوویستله ترور ته مې ونیوه ترور مې راته وویل مئینه زه دې له پاپلې خبره یم د فاطمې له برکته د شپږم مقام نه دولسم مقام ته ولوېدې بدبخته هغې هم په تا زړه بایللی نو ته ولې د هغې په اړه دومره فکر کوې ؟

- تروري څوک ښایئ؟

- ستا معشوقه

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نــــه تـــــروريِ داســــــيِ کومــــه خبـــره نــــه ده

د ژمـي شـپې ورځـې ،د ښوونځي پـاېلي او د فـاطمې نـه لیـدلو مـې حالـت ډېـر خـراب کـړی وو ورځ بـه مـې پـه خوبونو او شپه به مې د نامتو شاعر تسنیم په کلیاتو تېره کړه موسم او هوا لـږ ،لږ بدلون وکړ د تسنیم کلیات هم څو پـاڼې پـاتې وو پـه رسنیو کـې د نـوي کـال اوازې وې دوه جمعـې تېـرې شـوې د لسم ټـولګي د پېـل ورځ مـو راورسـېده لـه تـرور سره مـې د ښـوونځي پـه لـور روان شـوم پـه لاره کـې د تـرور نصـیحتونو زړه را تنـګ کـړ غوښتل مـې چـې د تـرور څخـه لاره بېلـه کـړم بهانـه مـې ورتــــــــــــــــــــــــــــه وکـــــــــــــــــــــــــــــــړه
تروريِ زه د ښوونځي لپاره ځینې اړین توکي اخلم تاسـې درځــــــــــــــــــــــئ زه هـــــــــــــــم درځــــــــــــــــــــم
- ســــــــمه ده خــــــــو ناوختـــــــــه نــــــــه کــــــــړې
- ښــه
دوکـان تـه ننـوتم پـه دوکـان کـې مـې د ښـوونځي د توکـو پرځـای د موبـایل کـارت واخیسـت کـارت مـې موبـایل تـه جمــــع کــــړ او فرهـــــاد تــــــه مــــــې زنــــــګ وکــــــړ هغه نه مې وپوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهـــــــــاده چېرتـــــــــــه يـــــــــــې ؟
په ځواب کې يې لږ ځنډ وکړ وروسته يې ځواب راکړ
مشره زه خو په پارک کې ناست يم ښوونځي تـه لاړم
مـدير وېـل چـې نـن درس نشـته کـور تـه لاړ شـئ
- ولـــې زمـــا تـــرور خـــو لاړه ښـــوونځي تـــه
- مشـــره د هغـــې بـــه کـــور کـــې زړه تنـــګ شـــوی وي
- فرهـــــــاده تـــــــه ښـــــــه يـــــــې ؟
- هـــو ښـــه يـــم راځـــه پـــارک تـــه راشـــه
موبايل مې جېب ته کړ د پارک لور ته روان شوم پارک
ته په ننوتو مې په فرهاد باندې نظر ولږېد ور روان شوم
چې کله ورنږدې شوم ګورم چې د فرهاد لـه خولې نـه د
سـګرټو لـوږې پورتـه کيږې او د کرن خان دغه سندره
ورتـــــــــــــــــــــه چالانـــــــــــــــــه ده

ځـــــو دانـــې لونـــګ راتـــه پـــه جـــام کـــې واکـــوه
ښکليه ته خپل رنګ راته په جام کې واچوه............

د سلام نه مخکې مې د فرهاد لـه لاس نـه سـګرټ ګوزار
کړ او ترځنګ يې کېناستم حالت يې ښه نه معلومېده
تـــــــــــرې ومـــــــــــــــــې پوښــــــــــــتل
څـــــــــــــه شـــــــــــوي فرهـــــــــــاده ؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هیڅ نه دي شوي هسې مې نن شوقي یو دانه راخیستی وو

- فرهاده نن خو به تش سګرټ ووهې که دا پرېنږدې نو بلـــه ورځ بـــه د چرســـو ډک ســـګرټ څکـــې

- ښـــه ســـمه ده مشـــره نـــور یـــې نـــه څکـــم

فرهاد مې له لاس نه راونیو او د کور لور ته روان شوو

د جمعـې مبارکـه ورځ وه دروازه وټکېـده لاړم دروازې لورته دروازه مې چې خلاصه کړه چې ومې کتل فرهاد وو په لاسو کې یې د کرکټ توب او بیټ ول لـه ما یې وغوښتل چې لوبې ته ورسره لاړ شم ورسره ومې منله کور ته ننوتم بوټان مې په پښو کړل د کرکټ مېدان تـه روان شوو فرهاد په لوبه کې زما خلاف ودرېده

لوبه پیل شوه لمړی بیټېنګ هغوئ وکړ فرهاد ښـه لوبـه وکړه په اته اورونو کې یې موږ ته پنځه اتیا منډې هدف راکړ

زموږ وار راورسېد پیل مو ښه وو خو کله چې فرهاد د بـال اچـوني لپـاره راغـی نـو زمـوږ د ټـیم ویکټـې یـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخیستي او څه نا څه د منډو پوره کول ستونزمن شول لوبه فرهاد دوئ وګټله دوېمه لوبه مو هم وکړه فرهاد غوښتل درېمه هم وکړي خو ما پرېښسود ناوختـه ؤ بايد چي د لمانځه لپاره مو تیاری نیولی وی کور تـه روان شوو کله چي کور ته ننوتم په ساعت مي سترګي ولړېدي دولس او لس دقيقي وې ترور مي راغږ کړ یاسینه دلته راشه غږ له پخلنځي څخه راغی ورغلم هغې هم د خوړو ډک قابونه راکړل او ويې وېل ياسينه دا د فاطمي دوئ کره وېسه اوس راغلل کېدی شي پخلی يې نه وي کړی د خوړو د قابونو ډک پطنوس مي راواخيست د فاطمي دوئ کور ته روان شوم په لاس کي نيولی پطنوس راته داسي ښکارېده لکه فاطمي تـه چي د ګلو ګېډۍ وروړم خوښ ووم وېل مي چي کېدی شي و يي ګورم او هغه دروازي تـه راووزي د هغوئ کور تـه ورسېدم دروازه مـي ؤټکولـه څو شـيبي وروسـته غـږ وشـو څـــــــــــــــــو يـــــــــــــــــــــــئ؟

غږ مي سم ونه پېژانده چي څوک به وي ځواب مي ورکړ زه يم ياسين دروازه خلاصه شوه سترګي مي په فاطمي ولړېدي لاسونو مي لړزا شروع کړه وېرېدم چي بيا د مخکي په شان د هغي مخکي رانه پطنوس ونه لوېږي ،ژر مي پطنوس ورکړ کله چي روان شوم نوغږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې راپسې وکړ صبر قابونه بېرته درسره وېسه ژر مې دا خبره ورته وکړه

چې وروسته به پسې راشم
- نه بېا ځان مه پازابوه ژر يې راوړم
تم شوم څه وخت وروسته راووته غږ يې وکړ ياسينه زموږ د کور قابونه په سامانونو کې ګډوډ شوي دي وروسته به يې وېسې او رښتيا دا پاڼه په پطنوس کې پرته وه دا واخله کيدی شي له تا نه هېره شوې وي .

د نور خبرو کولو جرءت راسره نه وو ژر مې پاڼه راواخيسته په جيب کې مې کېښوده په لاره روان ووم سوچ مې وکړ چې پطنوس کې خو ما هېڅ پاڼه ونه ليده دا پاڼه له کوم ځای نه شوه ؟
ژر مې جېب ته لاس کړ پاڼه مې راوويسته خلاصه مې کړه چې ومې کتل په پاڼه کې ليکل شوي
" ياسينه ته خبر يې؟ ډېره درپسې وزوربدم څو،څو ځلې مې هڅه وکړه چې ليک درواستوم خو ومې نشوی کولی په ننګرهار کې مې تول ژمی ستا له انځور سره په خبرو تېر کړ هغه مې له فيسبوک نه راخيستی وو ستا انځور ته مې ډېر ووېل چې زه درسره ډېره مينه لرم خو خو هغه چوپه خوله وو ځواب يې نه راکوه ته مې د ژوند د بقا سبب يې زما په اړه په کور کې د واده خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رواني دي نو ځکه مې لیک درکړ ومې غوښتل چې خبر دې کړم یاسینه که واده مې د بل چا سره وشو نو بیا مې جنازې ته راشه والسلام مینه درسره لرم ".

د لیک پیل راته خوښي راکړه خو د پای خبرو یې دومره وژړولم لکه یو ماشوم چې په خپلې مور پسې ژاړي یوه مباشت مې په سوچونو او فکرونو کې تېره کړه نه پوهېدم چې څه وکړم؟

سره غرمه وه د کوڅې په سر کې د فاطمې په انتظار ناست ووم لاس کې مې یو لیک نیولی ؤ چې په هغه لیک کې مې خپله شمېره لیکلې وه سترګې مې د فاطمې دوئ دروازې ته نیولې وې څه ځنډ وروسته هغه له کوره راووته

کوڅه کې مې شاه او مخ ته وکتل څوک مې تر سترګو نه شول زما لپاره د شمېرې ورکولو ښه زمینه وه پاڅېدم ور روان شوم کله چې هغه زما د ترور کور ته تاوه شوه نو غږ مې پسې وکړ چې ودرېږه

فاطمه ودرېدله حالت یې راته ښه نه معلومېده شمېره مې ورکړه او ترې ومې چې زنګ راته وکړي هغه کور ته ننوته او زه لاړم په پارک کې مې د تکړ دې سندرې ته غوږ کېښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

" هغـــــــــه لاړه د بــــــــل چـــــا شــــــوه
اې زړګېـــــــــــــه اوس کړېـــــــــــــږه............"

ورځ تېره شوه لمر هم ځان پناه کړ توره تیاره شوه په اسمان کې هم ستورو ځانونه رابنکاره کړل زه هم کور ته ننوتم د ترور ترخنګ لکه ګونګ هلک کېناستم غلی ناست ووم یودم مې ترور راغږ کړ

یاسینه ډېر وخت کیږي حالت دې راته ښه نه ښکاري ولې څه شوي؟ اوس خو دې معشوقه هم له ننګرهار نـــه......

- نـــه تـــروري داســـې کومـــه خبـــره نـــه ده نـــه یـــم خفـــه ډوډۍ مې وخوړه لاړم خپلې کوټې تـه لـه ورسۍ نـه مې پرده کش کړه او د فاطمې د زنـګ پـه انتظار کېناستم پـه تمه ووم خو د هغې زنـګ رانغی ساعت تـه مې وکتل د شپې پوه بجه وه لړ،لړ راباندې د خوب اثرات رابنـکاره شول نه مې غوښتل چې ویده شم خو هغه متل دی چې وایـــي

خـــــوب چـــې درشـــې بالښـــت نــــه غـــواړي......

ویده شوی ووم سهار چې کله له خوبه راپاڅېدم موبایل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې راواخیست چې ومې کتل د یوې شمېرې نه لس زنګه راغلي دي ځان ته غوصه ووم چې ولې ویده شوی ووم

کال تېر شو له فاطمې سره مې اړیکه ټینګه نه شوه یوازې ځو ځلې مې د ترور ترځنګ ولیده خو د خبرو کولو موقع په لاس رانغله وزن مې د ډېرې اندیښنې له کبله کم شوی ؤ، د یووالسم ټولګي مو هم تقریباً یوه نیمه میاشت تېره شوې وه د فرهاد سره به د فکر د بدلون لپاره هره غرمه پارک ته تلم خو د خپلو ستونزو په اړه مې ورته څه نه ویل

غرمه وه د فرهاد د زنګ په انتظار ناست ووم خو زنګ رانغی ساعت ته مې وکتل نیم ساعت له هغه وخت څخه تېر وو په کوم وخت کې چې موږ پارک ته تللو ومې ویل کېدی شي په موبایل کې یې روپۍ یا چارج نه وي ځکه زنګ نه کوي د کور نه ووتم د پارک لور ته روان شوم پارک ته ننوتم پورته روان ووم د بنې اړخ نه مې غوږو ته د کرن خان ددې سندرې غږ راغی چې وایې

"څو دانې لونګ راته په جام کې واچوه بسکلیه ته خپل رنګ راته په جام کې واچوه..."

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښي اړخ تـه مـې وکتل چې ګورم فرهاد دی او د چرسو ډک سـګرټ يـې پـه لاسو کـې او لـه خولې نـه يـې لوږې راوځي ، څنګ ته يې ورغلم سګرټ مـې تري واخيست مخکې له دې چې ويې غورځوم ورتـه ومـې ويـل فرهاده څه شوله ستا هغه وعده ؟ څه شوه ستا هغه ملګرتيا؟

تـا خـو خپلـه آينـده جوړولـه او ډاکتـر کيـدلې.......

په غوصه ناک حالت يې وويل

ياسـينه سـګرټ راکـړه نـور زه پـوهيږم کـار مــې - ښـه سمه ده الله پامـان نـور دې پـه خولـه د ياسين نامـه وانخلې.

سګرټ يې خولې ته کړ او د ملندې په شکل يې راپسې راغـــــــــــــــــــــــــــــــــــړ کــړ

"څـــوک چـــې عمـــل نـــه لـــري هســـې کـــدو دی"

ددې جملې پـه اوريـدو مـې غوصـه نـوره هم راوپارېدلـه هڅه مې شروع کړه چې د فرهاد نامـه لـه زړه نـه وباسم کـور تـه ورسېدم انګړ کـې لـه ترور سره مخ شوم ويـې پوښــتل

ياسـينه څـه شـوي حالـت دې راتـه ښـه نـه ښـکاري؟

د ډېـرې غوصـې لـه املـه مـې داسـې ځـواب ورکـړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تروري پرې مې ږده هر وخت مې پوښتې زه ښه يم دومره پوښتنو ته اړتيا نشته
- هاهاها... ياسينه زه هم نه خفه کېږم ځکه چې مئينان تل همداسې غوصه وي

د شپې مې هم خواږه زړه ته نه کېدل لاړم د خوب په ځای کې ناست ووم او د فرهاد دا خبره مې په ذهن کې ګرځېده، راګرځېده ځوک چې.........

په همدې سوچونو کې ډوب ووم موبايل ته مې زنګ راغی له خيال نه يې راوباستلم شمېره راته ناپېژانده ښکارېده زنګ مې اوکې کړ سلام مې ډالی کړ د سلام د ځواب غږ نه راتله ، يودم د ژړا غږ راغی په ژړېدلي حالت يې وويل

ياسينه فاطمه پم سبا په ما پسي ربياران کور ته راځي نو ته هم سبا چېرته لاړ نشې سبا زما جنازه ده موبايل مې له لاس نه ولوېد او د غم چيغه مې له خولې نه ووته په ژړا سر شوم او اوښکو مې جامې داسې لمدې کړې لکه باران چې د پرې په سر هوارې جامې لمدې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو شېبې وروسته د کوټې ور خلاص شو ومې کتل ترور مې وه رامنده یې کړه زما په سر یې لاس راکیښود او ویــــې پوښـــــتل څــــــه شـــــوي یاســـــینه؟
زه په ژړا سر ووم ترور ته مې ځواب ور نه کړ بیا یې وپوښـــــتل څـــــه شـــــوي یاســـــینه وواﻳـــــه؟
ژاړمه خاوند مې راویښېږي د هغه د ویښېدو نه مخکې راته ووایه زه درسره مرسته کولی شم

بیا یې پوښتنه وکړه ما بیا ځواب ور نه کړ په څلورم ځل یې په مخ څپېړه راکړه ویې وېل ووایه،ووایه،ووایه څــــــــــــــــــــــــه شــــــــــــــــــوي ؟
ما پوره ځواب ور نه کړی شو یوازې ومې وېل تروري فاطمـــه
- څه شوي په فاطمې؟ ژړا بس کړه هر څه راته پاک،پـــــــــــــاک ووایـــــــــــــه هلـــــــــــــه

له سترګو نه مې اوښکې وچې کړې او په بنده ، بنده لهجه مې ورته ووېل
تروري په فا،فا، فاطمې پسې سبا ربباران راځي او فاطمې راته زنګ کړی وو هغې وېل چې سبا مې جنازې ته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــــــروري خبــــــر دی یــــــو کـــــــار وکـــــــړئ
- یاسینه دا کار ناشونی دی ته کوښښ وکړه فاطمه له زړه نه وباسې د هغې پلار د هغې په مقابل کې ولور اخلې او د هغوئ ولور هم پنځه ، شپږ لکه افغانی دی زما معاش هم اوو زره روپۍ دی او د خاوند مې هم همــــدومره نـــو مـــوږ هـــم دا روپـــۍ نشـــو ورکـــولی
- نه تروري زړه له زړه نه ووځي دا پيسې زه پيدا کوم ايران ته ځم د کار لپاره خو تاسې به حتماً سبا د هغوئ کور ته ددې موضوع لپاره ورځئ سمه ده؟
- ښه سمه ده یاسینه ته اوس آرام وکړه سبا موږ ورځو حتمــاً

ترور مې لاړه له پخلنځي نه يې لږه مېوه راوړله او راته وېـــــې وېـــــل یاســـــینه دا وخـــــوره او ویـــــده شـــــه
- ښــــــــــــــــــــــــــــه ســــــــــــــــــــــــــــمه ده
هغه لاړه او زه په ځای کې همداسې ویښ ناست ووم د شپې شاوخوا دوه بجې وې پورته شوم له الماری نه مې بوه سپینه پاڼه او قلم راواخیست ومې غوښتل د زړه له درد څخه بو غزل جوړ کړم قلم مې ګوتو کې ونیو او په ســـپینه پاڼـــه مـــې د غـــزل مطلـــع داســـې ولیکلـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

"فـــــرهاد خـــــو لاړو پـــــه نشـــــو ســـــر شـــــو"
"او ياســـــين لاړ پـــــه شـــــوګيرو ســـــر شـــــو"

ددې ببټ له ليکلو وروسته مې قلم کېښود او د ولور لپاره د پيسو پيدا کولو په فکر کې شوم چې دومره روپۍ به له کومـه ځابـه پيـدا کـوم؟ د تـرور دوئ مـې هـم اقتصـادي وضعه ښه نه ده

د ولور کلمه مې په ذهن کې ښکته ،پورتـه کېدلـه بېرتـه مې قلم راواخيست او په پاڼه کې مې د هغه ببټ وروسته داســـــــــــــــــــې وليکـــــــــــــــــــل

" د فـــاطمې پـــلار خـــو دې خـــداى مـــړ کـــړي "
" ځکـــــــــه چـــې دى پـــه ولـــورو ســـر شـــو "

په سوچونو کې ډوب ووم يودم د چرګ بـانګي لـه خېالي نړۍ ځخه راوباستلم څه ځنډ وروسته په جوماتونو کـې د سهار لمانځه اذانونه وشول پاځېدم اودس مې وکړ او هوډ مې وکړ چې جومات تـه لاړ شم خو پـاتې شـوم ومـې نـه غوښتل چې ترور مې رابانډې خبره شي چې ياسين تولـه شپه په ويښه تېره کړې ده لمونځ مې په کور کې وکړ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمانځه نه وروسته مې داسې دعا وکړه

ربه زما دغه ارمان..............

لږ وخت وروسته د لمر سترګه راښکاره شوه ترور مې ماته چاى تيار کړ او هغوئ دواړه د فاطمې دوئ کره لاړل

څه کم پوولس بجې وې چې بېرته کور ته راغلل د راننوتو سره سم مې ترور ته ووېل

ترورې زما کوټې ته راشه لږ کار درسره لرم هغه راغله پوښتنه مې ترې وکړه ترورې د فاطمې پلار څه وېل ؟

- ياسينه زويه د فاطمې پلار دې الله خوشحال کړي خبره يې ومنله

خوښ شوم څو شيبې مې د پوښتنو لړى وځنډوله بيا مې پوښتنه ترې وکړه

ترورې هغه څه وېل ولور نه غواړي ؟

هغه چوپه خوله ولاړه وه بيا مې ورته ووېل ترورې زما پوښتنه مو وانورېده ؟

ځواب يې راکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسـینه
د فاطمې پلار وېل چې تاسې بايد له کوژدې نه مخکې ماته نيمې پيسې راکړئ وېل يې چې تاسې غوندې خلک مـوږ سـره دوسـتي نشـي کـولای

ددې خبرې په اورېدو مې غوصه راوپارېدله خو غوصه مـې بـې ځاېـه وه زه مجبـور ووم چـې د فـاطمې ژونـد وژغورم

څو ورځې مې پـه خواشينۍ او خفګان کـې تېرې کړې اېـران تـه د تللـو هـوډ مـې وکـړ د غرمـې شـاوخوا درې بجې وې چې لـه قاچاق وړونکي سره مې خبرې وکړې هغه راته ووېل درې ورځې وروسته موږ پوه ډله لېږو که غواړې راځه چې له دوئ سره دې ولېږم

ما هم ورسره ومنله لاړم کور ته له ترور سره مې خبره شريکه کړه ترور مې پودم په ژړا شوه خو بله د حل لاره نـه وه پـه سبا مې ترور لاړه او خپلـه د سرو زرو ګوتمۍ يې وپلورله په ماسختن کې مې د فاطمې لپاره پـه لېــــــــک ولیکــــــــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

" میني ته مه خفه کېږه زه بېرته رادرومم انشاءالله چې خوشحاله ژوند به ولرو زه به مې له ترور نه هر وخت ســـــــــــــــــــــــــــــــــتا........."

شپه تېره شوه سهار له چای څښلو وروسته ښوونځي ته لاړم له ټولګیوالو سره د مخه ښې لپاره خو فرهاد مې تر سترګو نه شو له یوه ټولګیوال څخه مې وپوښتل فرهـــــــــــــــــــــاد چېرتـــــــــــــــــــه دی؟
ځواب یې راکړ یاسینه فرهاد نه چرسي یاسینه د هغه پوښتنه له ما نه مه کوه سمه ده؟

-سمه ده ښښه ....

له ټولګیوالو سره مې مخه ښه وکړه هغوئ په ما پسې او ما په هغوئ پسې ژړل له ټولګي نه چې راووتم یو ځل د هدیرې خواته لاړم او د پلار او مور د قبرونو ترڅنګ کېناستم او ښه مې وژړل کور ته مې د مور او پلار د قبرونو نه حرکت نه شو کولی توره تیاره شوه او وېرې راسره مرسته وکړه چې کور ته لاړ شم

کور ته ننوتم خپلې کوټې ته لاړم د سفر توکي مې په بکسه کې واچول په پانه کې مې د ترور د موبایل شمېره ولیکله هغه مې هم کېښوده لاړم د ترور ترڅنګ کېناستم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواشـيني ښـکارېده لـه صـندق نـه يـې لـس زره روپـۍ راواخيستې او ماته يې راکړې د ډوډۍ خوړولو وروسته ويده شوم سهار وختي پاڅېدم لمونځ مې وکړ د سفر دعا مـې وکـړه چـاى مـې وڅکـه او هغـه ليـک مـې تـرور تـه ورکړ چې فاطمې ته يې ورسوې بکسه مې په شاه کړه او د دروازې لور ته روان شوم ترور او د ترور خاوند مې هم راسره روان شول د ترور په لاس کې مې د اوبو ډک جام ښکارېده د ترور خاوند سره مې مخه ښه وکړه تـــــرور مــــــې پـــــه تنـــــدي ښـــــکل کـــــړم او د باندې روان شوم د حرکت سره سم مـې د تـرور لـه خولې نـه داسې د وېر چيغه ووتـه چې ماتـه يې هم ژړا راوسـته اوبـه يـې راپسـې وشـيندلې او لـه دروازې نـه يـې سر راوويست زه يې د کوڅې تر سر پورې تعقيب کړم له يو ساعت سفر وروسته د قاچاق وړونکي موټر خواتـه ورسېدم موټر ته پورته شوم څه ځنډ وروسته يې حرکت وکړ شپه مو نيمروز ته ورسوله وروسته لـه درې ورځـو د تهران ښار تـه ورسېدم هلتـه د کار پـه لټـه کـې شوم پـه يوې فابريکې کې مې کار ومونـد د فابريکې خاونـد راتـه ښـه سـړى ښـکارېده خـو ډېرى کـارکوونکي يـې پـه نشـو روږدي ول مجبـوري دې تـه نـه پرېښـودلم چـې پـه کـار پسې وګرځم کار مې پيل کړ څو ورځـې وروسته مـې لـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور سره اړیکه ونیوله هغه زما زه د هغې د غږ په اوریدو خوشحاله شوم د فاطمې پوښتنه مې ترې وکړه ځواب یې راکړ چې ښه ده په ځنګ کې مې ناسته ده راغلـــــــې ده د درس لپـــــاره غــــــږ دې اورې

د کار ډېروالي دې ته نه پرېښودلم چې ډېرې خبرې وکړم له ترور سره مې مخه ښه وکړه د فابریکې په کار بوخت شوم میاشتې تېرې شوې خوښ ووم څه نا څه روپۍ مې لاسته راغلې راتلوونکی ژوند راته له خوښۍ ډک ښکارېده په ایران کې مې دوه کاله پوره شول له ترور سره مې اړیکه ونیوله په غږ کې یې بدلون ښکارېده ترې ومې پوښتل ترورې ناروغه یې که ځنګه دې غـــــــــــــږ بــــــــــــدل دی؟

ځــــــــــواب یــــــــــې راکـــــــــــړ

نه یاسینه بېګاه مې لږ په ستوني درد وو اوس ښه یم

- ښـــــــــــه فاطمــــــــــه ځنګـــــــــــه ده ؟

- ښـــــــــــه ده هغـــــــــــه هــــــــــــم

- ښه ورته ووایه چې اندېښنه مه کوه زه هم یوه میاشت وروســــــــــــــته درځــــــــــــــــــــم

- ســـــــمه ده یاســـــــینه الله دې پـــــــه خیـــــر راولـــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړيکه مې له خداى پامانۍ وروسته پرې کړه لاړم فابريکې ته د کار وروستۍ ورځې مې هم هلته تېرې کړې پنځه ويشت ورځې تېرې شوې د فابريکې له مالک سره مې حساب خلاص کړ او بازار ته لاړم

هلته مې د فاطمې لپاره يو لاسي سور ساعت واخيست چې د ستنو په ځاى کې يې په انګليسي ژبه ليکل شوي وو "تاسره مينه لرم " ترور ته مې يوه د سرو زرو ګوتمۍ او د ترور خاوند ته مې په تور رنګ کې ښکلي بوټان وپېرل

درې ورې ورځې مې د تهران په پارکونو کې په ډار،ډار چکر ووهلو وبرېدم چې پوليس مې ونه نيسي په سبا ورځ هوايي ډګر ته لاړم څه ځنډ وروسته د حامد کرزي هوايي ډګر کې ښکته شوم موټر مې دربس کړ په موټر کې هم دا سندره چالانه وه

" کور يې زمونږ وطنه مور يې زمونږ......"

سندره ته مې په خورا مينه غوږ اېښى وو نيم ساعت وروسته د ترور د کور کوڅې ته ورسېدم په کوڅه کې د فاطمې دوئ د کور مخې ته د خلکو ګڼه ګونه زياته وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومې غوښتل پوښتنه وکړم چې دلته څه خبره ده خو د وجود سترېا مې پرېښودم چې له چا نه په دې اړه پوښتنه وکړم

له موټر نه ښکته شوم دروازه مې وټکوله د ترور خاوند مې راووت یوبل ته مو غاړې ورکړه کور ته ننوتو کېناستم اوبه مې وڅکلې څو شېبې وروسته مې د ترور له خاوند نه وپوښتل ترور مې چېرته ده ؟
راته ویې وېل یاسینه هغه تللې د کوچې یو سپین ږیری مړ وو هلته تللې
- ته نه یې ورغلی؟
- زه اوس ورتلم هغه ته راغلې
- ښه سمه ده

لاړم خپلې مخکینۍ کوټې ته هر څه همغسې منظم ایښودل شوي وو د الماری نه مې د خاطراتو کتابچه راواخیسته تولې لیکنې مې ولوستلې هره لیکنه له درد او غم نه ډکه وه کله چې لیکنې ختمې شوې نو په وروسې پاڼه کې مې ولیکل

" د غم نه وروسته حتماً خوشحالي شته "

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا لیکنه مې خپل ژوند ته په کتو ولیکله په خپلې کوټې کې مې دوه ساعته تېر کړل کتابچه مې الماریٔ کې کېښوده تشناب ته ننوتم مخ او لاس مې ووینځل په هنداره کې مې ویښتان سمول په دې وخت کې د کور دروازه خلاصه شوه ومې کتل ترور مې وه ژر مې ځان د کټ لاندې پټ کړ ومې غوښتل لږه ټوکه ورسره وکړم ترور مې کوټې ته راننوته ورروستې یې غږ وکړ خاونده دلته خو یاسین نشته د ترور د مېره غږ مې تر غوږو شو چې زما ترور ته یې وېل نه پوهیږم لږ مخکې خو همدلته وو د پیشو غږ مې له خولې نه وباسته یودم مې ترور راغږ کړ پشې ،پشې له ځان سره وغږېده

دا څه قسم پیشو یې چې نه راووځې د کټ له ببخ نه یې پوښ کش کړ او زه یې ولیدم او په موسکې حالت یې ووېل

راووځه لېونیه!

اوس به مې په جارو وهلی وې د کټ له بیښ نه راووتم ترور مې په ټنده ښکل کړم او لاړه چای یې راوړ په کیسو مو پیل وکړ ما مې د ترور پوښتنې ځوابولې هغې زما له یو بل نه مو ډېرې پوښتنې وکړې پوهېدم چې نور پوښتنه کول ښه نه دي خو ما ورته ووېل تروري سبا به

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو د فاطمې له پلار سره زما د کوژدې په اړه غږېږئ کنه؟

- نه یاسینه سبا نه کېږي یو څو ورځې وروسته به ورشو ته به هم لږ آرام وکړې

- هاهـا سمه ده ټوکه مې وکړه

جمعه تېره شوه فاطمه مې تر سترګو نه شوه په بېګاه کې مې ترور ته بیا د کوژدې په اړه خبره ورياده کړه بیا یې وویل یاسینه سبا مو په بنوونځي کې یوه غونډه ده نو سبا هم نه کیږي بله ورځ به ګورو

حېران ووم چې څه خبره ده مخکې مې چې ترور وخت درلود پیسې مې نه درلودلې او اوس چې پیسې راسره شته له دوئ سره وخت نشته

په موبایل کې په ګېم بوخت ووم شاوخوا درې نیمې بجې وې چې د کور دروازه وټکېده ترور مې راته وویل ورشه یاسینه وګوره چې څوک دي

لاړم دروازه مې خلاصه کړه د باندې د فاطمې ورور ولاړ وو په لاس کې یې

یوه خالته نیولې وه ورنږدې شوم روغبړ مو سره وکړ بنه راغلاست یې راته وویل خالتې ته یې لاس کړ او یو کارت یې ترې راواخیست

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارت راته د ختم ښکارېده پوښتنه مې ښه ونه بلله چې
وپوښتم د چا ختم دی؟

د چای څښلو غوښتنه مې ترې وکړه ویې وېل

نه مننه زه باید لاړ شم او دا کارتونه وویشم ننوتم کور
ته په انګړ کې مې کارت خلاص کړ چې ومې کتل

پـــــه کـــــارت کـــــې لیکـــــل شـــــوي

(مرحومــــــــــــه د حــــــــــــاجي ....)

کارت مې لـه لاس نـه ولوېد او زه هم وریسې پـه ځمکه
ولوېدم په ځان نه ووم پوی کله چې مې سترګې خلاصې
کړې او حالت مې ښه شو ګورم چې په روغتون کې یم
لاړو کور ته شپه تېره شوه سهار وختي مې وختي مې
خپلې راوړې پیسې راواخیستې او لـه کور نـه ووتم لـه
دوکان نه مې یو قوتی سګرټ راواخیستل او پارک کې
مې وڅکل څو میاشتې وروسته د فاطمې د جدایی دلاسه
په پوډرو روږدی شوم تقریباً اوو نیم کالـه مې د پوډرو
نشه وکړه وروسته مې ترور د درملنې لپاره یو روغتون
ته بوتوم یو څو میاشتې په روغتون کې بستر ووم کله
چې مې درملنه خلاصه شوه او په حال راغلم نو زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواته يو ډاکټر راغی چې عمر يې برابر غوندې وو په اوږې يې لاس راکېښود او ويې ويل مشره ! دادی ته اوس روغ رمټ شوې او له دې وروسته به تاته خلک پوډرې نه بلکې ياسين وايي.

د هغه ددې خبرو په اورېدلو شکې شوم چې هغه زما نوم څنګه زده کړ؟ او د مشر کلمه يې څنګه راته وکاروله؟ دا کلمه خو ماته يوازې فرهاد کاروله ترې ومې پوښتل ډاکټر صاحب کولی شې زما دوه پوښتنې ځواب کړې ؟
- کومې پوښتنې ؟
- لومړی دا چې زما نوم دې له کومه زده کړ؟ او بله دا چې ولې مو راته د مشر کلمه وکاروله؟
- هاهاها... مشره ته لومړی پاڅه غاړی راکړه بيا دې پوښتنې ځوابوم
بې له کوم ځنډ نه پاڅېدم او په غېږه کې يې کلک ونيولم هغه بودم په ژړا شروع وکړه په ژړېدلې حالت يې وويل

ياسينه زه فرهاد يم ستا هغه تولګيوال خبرې يې ژړا بندې کړې
ددې خبرې په اورېدو مې د خوشحالی حس وکړ او يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځل بيا ورغاړې وتم څو شيبې مو يو بل همداسې په غېږه کلک ....

د څه خبرو وروسته مې ورته ووېل

فرهاده زه بايد اوس لاړ شم له ترور دوئ سره مې بيا حتماً سره ګورو انشاءالله

له لاس نه يې کلک ونيولم او ويې وېل نه ياسينه نن شپه به زما مېلمه کېږې نن رانه هيچ چېرته نشې تللى

ماښام شو فرهاد سره لاړم د هغوئ کورته د ماسختن ډوډى مو وخوړه وروسته يې چاى راوړ د چاى نه يې دوه پيالې ډکې کړې او زما ترخنګ کيناست ويې وېل ښه،ښه ياسينه اوس دا راته ووايه چې په پوډرو خنګه روږدى شوى وې ؟

کيسه مې په لنډو،لنډو، کې ورته وکړه د کيسې د ختميدو نه وروسته لاړ تازه چاى يې راوړ توکې يې شروع کړې ژر مې د ټوکو لړى ور ختمه کړه او ورته ومې وېل

فرهاده اوس ته راته ووايه چې ته څنګه ډاکټر شوې؟

- هاها... د خپلو خبرو غچ اخلې که څنګه ؟

- نه فرهاده غواړم ستا د بريا په راز پوى شم

فرهاد خبره يو خوا او بل خوا وړله بيا مې پوښتنه ترينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړه بېا يې ځواب رانه کړ بېا مې ترې وپوښتل ويې

وېل

ياسينه زه مې د مېرمنې له کبله ډاکټر شوم

- هغه څنګه ؟

- کيسه اوږده ده خو په لنډو کې به يې درته ووايم

- سمه ده

- ياسينه داسې چل وو چې زه په يوې جينۍ باندې مئين شوم هغه وخت پرې مئين شوم په کوم وخت کې چې مې تا سره شخړه کړې وه ، په پاڼه کې مې ورته څه خبرې وليکلې خو کله مې چې ليک ورکړ ځيرې يې کړ او ويې وېل زه له هغه چا سره مينه نه کوم چې نشه يې توکي استعمالوي وروسته مې نشه پرېښودله وروسته له خبرو اترو مې ترې د کوژدې کولو غوښتنه وکړه ويې وېل چې کله دې پوهنتون شروع کړ نو بېا به کوژده کوو لاړم په يو خصوصي پوهنتون کې مې د طب پوهنځۍ شروع کړ د کوژدې لپاره مې مور او پلار ورولېږل کوژدې نه مخکې يې يو بل شرط هم په موږ کېښود چې واده به له دندې پيدا کولو وروسته کوم شرط مو ورسره ومنلو دا چې کله مې دنده پيدا کړه نو واده مې وکړ نو ياسينه نن مې چې ژوند له خوشحاليو نه ډک دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مې د هغې مینې برکت دی کومه مینه چې مې اوس
مېرمنـــه

ده

نـو ملګرېـه! دادی اوس زمـا ژونـد وګـوره او د فرهـاد ،
هغه ته خلک د ډاکټر او ماته خلـک د پوهړي نامـه اخلـي

- یاسینه! ته اوس هم وړتیا لرې کوښښ وکړه تېر یادونه
دې هېر کړې
بېرتـــــه لـــــه ســـــره نـــــه ژونـــــد پيـــــل کـــــړه•

(c) ketabton.com: The Digital Library

« پای »

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library